வேங்கையே எழுக!

பாரதிதாசன்

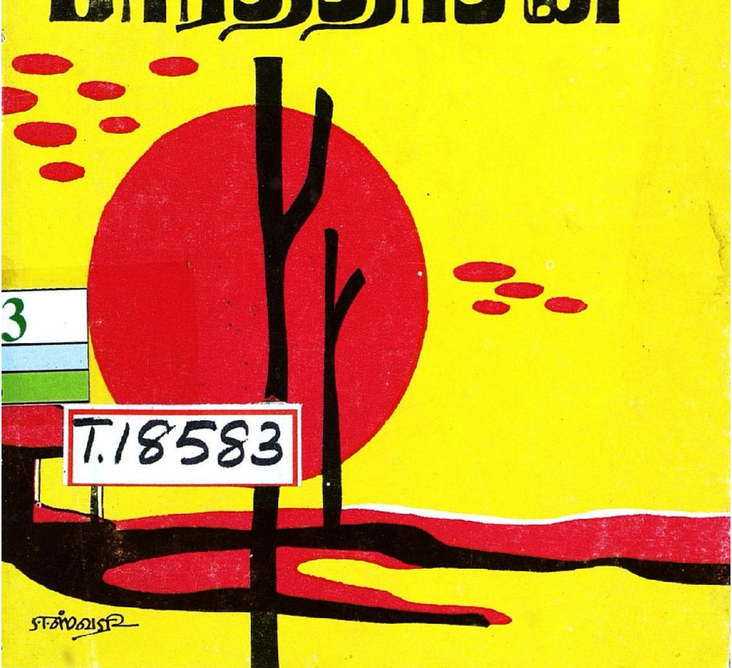

3
T.18583

வேங்கையே
எழுக!

பாவேந்தர்
பாரதிதாசன்

பூம்புகார் பதிப்பகம்
63, பிராட்வே,
சென்னை-600 108.

வேங்கையே எழுக!

வேங்கையே எழுக!

பாவேந்தர்
பாரதிதாசன்

பூம்புகார் பதிப்பகம்
63, பிராட்வே,
சென்னை-600 108.

விலை ரூ. 12-90

பூம்புகார் வெளியீட்டு எண் : 74

முதற் பதிப்பு : ஏப்ரல், 1978

இரண்டாம் பதிப்பு : ஏப்ரல், 1990

உரிமை: புரட்சிக் கவிஞரின் தலைமகள் சரஸ்வதி-கண்ணப்பன், மகன் மன்னர்மன்னன், இளைய மகள் வசந்தா-தண்டபாணி ஆகியோர் உரிமை இந்நூல். எந்த வகையிலும்-வடிவத்திலும் எவர் இந்தப் பாடல் வரிகளை எடுத்தாள விரும்பினாலும் உரிமை உடையவர்களிடம் முன் இசைவு பெறுதல் வேண்டும்.

அச்சிட்டவர்கள்: பூம்புகார் பதிப்பகம் (பிரஸ்), சென்னை-600 108.

நெருப்பைச் சுவைக்கலாமே!

"எத்தனையோ மக்களின் பேசாத பேச்செல்லாம்," பாரதிதாசனின் கவிதையிலே தொலைபேசியில் பேசுவதுபோல் பேசத் தொடங்கிவிட்டன. சமூகஅநீதிகளும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் விம்மல்களும், பொருமல்களும், குமுறல்களும், ஏழைகளின் அழுகுரல்களும், அந்த வரண்ட நெஞ்சுகளின் கோபதாபங்களும், சாபங்களும், பாரதிதாசனின் சில பாடல்களின் வாயிலாக பழிவாங்கும் பேய்கள் போல் அலைவதையும் காண்கிறேன்..''

பாவேந்தரைப் பழித்துக் கொண்டிருந்து, பின்னர் அவரின் பாச்சுவை மாந்திப் பாராட்டும் திறனாய்வாளராக மாறிவிட்ட தமிழ் மூதறிஞர் பி. ஸ்ரீ. தம் கட்டுரையின் ஒரு பகுதியை இவ்வாறு அமைத்திருக்கின்றார். கட்டுரையின் இறுதியில் ''தேன் சொட்டுவதுபோல் சொட்டி, அத் தேனீக்கள் கொட்டுவது போலவும் கொட்டிச் சமுதாய மனச்சான்றை அலறி விழிக்கச் செய்யும் கவிதைக் குரலே பாரதிதாசன் என்பது என்தேர்ந்த இன்றைய கருத்து'' என்ற மதிப்பீடு முத்தாய்ப்பாகிறது.

ஆமாம்!

சுழன்று திரிந்து, அழகு மலர்கள் சிந்தும் பூந்துகளை ஏந்திச் சென்று நெஞ்சினிக்கும் தேனாக்கும் சிறிய உயிரினங்கள் அமைதியாகத்தான் தேன் கூட்டை உருவாக்குகின்றன! சிறிய உழைப்பும் நல்காத ஒருவன் தேனின் சுவையை நினைத்துக் கூட்டில் கோலை விடுவானானால், தேனீயே வெகுண்டெழுந்து அவனைக்கொட்டாமல் விடுவதில்லை.

அப்போது அது ஈ அன்று; குமுறி எழுந்து பகையைத் தீர்த்துக் குருதி குடிக்கும் வேங்கை தான்.

பாவேந்தர், எரிதழலை விழியில் தேக்கி, எழுத்தில் கொதிப்பை ஊற்றிச் சாடத் தொடங்கிவிட்டார் என்றால், அங்கே தமிழ்ப் பகைவர் தகாத வழியில் இறங்கியிருக்கிறார்கள் என்று பொருள் எத்தனை பட்டாளம் கூட்டிவரும் அந்தப் பகை? அதைப்பற்றி எந்தக் கவலையும் படுவதில்லை. எல்லோரும் வாருங்கள் நாட்டினரே என்று முரசறைவார்.

எங்குமே உரிமைக்குரல் அப்படித்தானே இருக்கும்!

நெஞ்சில் முகிழ்த்த கருத்து நேராய்க் கவிதை வடிவெடுக்கும்; சுற்றி வளைப்பது அவருக்குப் பிடிக்காத செய்தி!

துணிவும் தெளிவும் ஒருங்கமைந்த இந்தக் கொள்கை முழக்கத்தை முதன் முதலில் 'உதாரன்' புரட்சிக் கவியில் நமக்கு ஒலித்துக் காட்டுவான்.

இறுதி மூச்சுவரை பாவேந்தரின் எழுத்துப் பணி— செயல் முறை இப்படியே அமைந்தது.

குறிக்கோளுக்காக வாழ்ந்த அந்தக் கவி வேங்கையின் நெருப்புக் கவிதைகள் உங்களை வா என்று அழைக்கின்றன. தென்றலையே சுவைத்துக் கொண்டிருந்தால் எப்படி?

தீயினையும் காண்போமே! எழுச்சிக் குரலைக் ''கேட்கச்'' செய்த பூம்புகார் பதிப்பகத் தாருக்கு நன்றி.

16—3—78
புதுச்சேரி

மன்னர்மன்னன்

—பாவேந்தர் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள்—

1891—ஏப்ரல் 29, புதன் இரவு 10.15 மணிக்குப் புதுவையில் சுப்புரத்தினம் பிறந்தார். தந்தை கனகசபை, தாய் இலக்குமி. உடன் பிறந்தோர்; தமையன் சுப்பராயன், தமக்கை சிவகாம சுந்தரி, தங்கை இராசாம்பாள்.

1895—ஆசிரியர் திருப்புளிசாமி அய்யாவிடம் தொடக்கக் கல்வி. ஆறாம் வயதிலேயே பாடல் புனையும் ஆற்றல் பெற்றார். பாட்டிசைப்பதிலும் நடிப்பதிலும் ஊரில் நற்பெயர் பெற்றார். பத்தாம் வயதிலேயே சுப்புரத்தினத்தைப் பெற்றதால் புகழ் பெற்றது புதுவை.

1908—புதுவை அருகில் உள்ள சாரம் முதுபெரும் புலவர் (மகாவித்துவான்) பு.அ. பெரியசாமியிடமும், பின்னர் பெரும்புலவர் பங்காரு பத்தரிடமும், தமிழ் இலக்கண—இலக்கியங்களையும், சித்தாந்த வேதாந்தப் பாடங்களையும் கசடறக் கற்றார். மாநிலத்திலேயே முதல் மாணவராகச் சிறப்புற்றார். புலவர் சுப்புரத்தினத்தை, வேணு (வல்லூறு) நாயகர் வீட்டுத் திருமணத்தில் பாரதியார் காணும் பேறு பெற்றார். பாரதியாரின் தேர்வுத் 'தராசி'ல் நின்றார். வென்றார், நட்புமுற்றியது; பாரதியார்க்கிருந்த இலக்கண-இலக்கிய அறியாமை இருள் வற்றியது; பாரதியாரின் எளிய தமிழ், புலமை மிடுக்கேறிய சுப்புரத்தினத்தைப் பற்றியது.

1909—கல்வி அதிகாரி கையார் உதவியால், காரைக்கால் சார்ந்த நிரவியல் ஆசிரியர் பணி ஏற்றல்.

1910—வ.உ.சி.யின் நாட்டு விடுதலை ஆர்வத்தால் கனிந்திருந்த புலவர்—பாரதியார், வ.வே.சு, டாக்டர் வரதராசலு, அரவிந்தர் போன்றோர்க்குப் புகலிடம் அளித்தல். தம் பெற்றோர்க்குத் தெரியாமல் மேல் துண்டில், வடித்த சோறு கொடுத்தல். ஓரோர் சமையங்களில் செலவுக்குப் பணம் தருதல். காவல் நாய்களின் வேட்டையிலிருந்து தப்ப உதவல். பாரதியாரின் 'இந்தியா' ஏட்டை மறைமுகமாகப் பதிப்பித்துத் தருதல், ஆஷ் கலெக்டரைச் சுட்ட கைதுப்பாக்கி பாவேந்தர் அனுப்பியதே!

1916—தந்தையார் கனகசபை (23:1.1916) இயற்கை எய்தல்.

1918—பாரதியாருடன் மிக நெருங்கிய பழக்கத்தால், சாதி மதம் கருதா, தெளிந்த உறுதியான கருத்துகளால் ஏர்ப் புற்றுப் புலமைச் செருக்கும் மிடுக்கும் மிகுந்த நடையில் எழுதும் தேசிய, தெய்வப் பாடல்களைப் பழகு தமிழில் எழுதுதல். புதுவை தமிழக ஏடுகளில், புதுவை, கே. எஸ். ஆர். K. S. R. கண்டெழுதுவோன், கிறுக்கன், கிண்டல்காரன், கே. எஸ். பாரதிதாசன் என்ற பெயர் களில், பாடல், கதை, கட்டுரை, மடல்கள் எழுதுதல். 10 ஆண்டுக் காலம் பாரதியார்க்கு உற்றுழி உதவியும் உறு பொருள் கொடுத்தும் தோழனாய் இருந்தார்.

1919—திருபுவனையில் ஆசிரியராக இருக்கையில் பிரெஞ்சு அரசுக்கு ஏதிராகச் செயல்பட்டார் என்று குற்றம்சாட்டி $1\frac{1}{4}$ ஆண்டு சிறை பிடித்த அரசு, தவறுணர்ந்து விடுதலை செய்தது. வேலை நீக்க, வழக்கில் புலவர் வென்று மீண்டும் பணியில் சேர்தல்.

1920—இந்திய விடுதலை அறப்போராட்டத்தில் பங்கேற் றல். புவனகிரி பெருமாத்தூர் பரதேசியார் மகள்பழனி அம்மையை மணத்தல். தம் தோளில் கதர்த் துணியைச் சுமந்து தெருத் தெருவாய் விற்றல்.

1921—செப்டம்பர் 19—தலைமகள் சரசுவதி பிறப்பு, (12.9.21) பாரதியார் மறைவு.

1922—கே.எஸ். பாரதிதாசன் என்ற புனைப் பெயரைத் தொடர்ந்து பயன்படுத்தி, தேச சேவகன், துய்ப்ளேச்சு, புதுவை கலைமகள், தேசோபகாரி, தேசபக்தன், ஆனந்த போதினி, சுதேசமித்திரன் ஆகிய இதழ்களில் தொடர்ந்து பாடல், கட்டுரை, கதைகள் எழுதுதல்.

1024—சோவியத்து நாட்டு மாவீரர் இலெனின் இழப்பிற் குப் பாடல்.

1926—**ஸ்ரீமயிலம் சுப்ரமணியர் துதியமுது**—நூலால் சிந்துக்குத் தந்தையாதல்.

1928—நவம்பர்–3, கோபதி (மன்னர்மன்னன்) பிறப்பு, தன்மான (சுயமரியாதை) இயக்கத்தில் பெரியார் ஈ.வே. ராவுடன் இணைதல், தாமும் தம் குடும்பமும் பகுத்தறிவுக் கொள்கையை மேற்கொள்ளல், குடும்பத் திருமணங்களில் தாலியைத் தவிர்த்தல்.

1929—'குடியரசு' 'பகுத்தறிவு' ஏடுகளில், பாடல், கட்டுரை, கதை எழுதுதல், குடும்பக் கட்டுப்பாடு பற்றி இந்தியாவிலே பாட்டெழுதிய முதல் பாவலர் என்ற சிறப்புப் பெறல்.

1930—பாரதி, புதுவை வருகைக்கு முன்னும் பின்னும். பாடிய, **சிறுவர் சிறுமியர் தேசிய கீதம், தொண்டர் நடைப் பாட்டு, கதர் இராட்டினப் பாட்டு** நூல் வடிவில் வெளியிடப்பட்டன. தொடர்ந்து **சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல்; தாழ்த்தப்பட்டார் சமத்துவப்பாட்டு** நூல்களை ம. நோயேல் வெளியிடல் டிசம்பர் 10-ல் 'புதுவை முரசு' கிழமை ஏட்டின் ஆசிரியர் பொறுப்பேற்றல்.

1931—'புதுவை முரசு' (6.1.31) ஏட்டில் செவ்வாய் உலக யாத்திரை - கட்டுரை வரைதல். **சுயமரியாதைச்சுடர்** என்ற 10 பாடல்களைக் கொண்ட நூலைக் கிண்டற்காரன் என்ற பெயரில் வெளியிடல் (குத்தூசி குருசாமிக்கு இந்நூல் படைப்பு) 18-8-31 இரண்டாம் மகள் வசந்தா (வேனில்) பிறப்பு. பள்ளி ஆண்டு விழாவில் 'சிந்தாமணி' என்ற முத்தமிழ் நாடகம் எழுதி இயக்குதல்.

1932—**வாரிவயலார் வரலாறு அல்லது கெடுவான் கேடு நினைப்பான்**—புதினம் வெளியிடல், வெளியார் நாடகங்கட்கும், தன்மான, பொதுவுடைமைக் கூட்டங்களுக்கும் பாட்டெழுதித் தருதல்.

1933 மா. சிங்காரவேலர் தலைமையில் சென்னை ஓயிட்சு நினைவுக் கட்டடத்தில் (31-1-33) நடந்த நாத்திகர்

மாநாட்டில் கலந்து கொண்டு வருகைப் பதிவேட்டில் 'நான் ஒரு நிரந்தரமான நாத்திகன்' என்று எழுதிக் கையெழுத்திடல். மூன்றாம் மகள் ரமணி பிறப்பு.

1934—மாமல்லபுரத்திற்கு முழுநிலா இரவில் தோழர் ப. ஜீவானந்தம், குருசாமி, குஞ்சிதம், நயினா சுப்பிரமணியம், மயிலை சீனிவேங்கடசாமி, மாயூரம் நடராசன், சாமி சிதம்பரனார், எஸ்.வி. இலிங்கம், நாராண துரைக்கண்ணனுடன் படகில் செல்லல்: 'மகாபலிபுரச் செலவு'—பாடல் பிறந்தது. *9.9.34*—ல் இரணியன் அல்லது இணையற்ற வீரன் நாடகம் பெரியார் தலைமையில் நடைபெறல் (குருசாமி — இரணியன்-திருவாசகமணி கே.எம். பாலசுப்பிரமணியம்—பிரகலாதன்)

1935—இந்தியாவில் முதல் பாட்டேடான- 'ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய பாரதி கவிதா மண்டலம்' தொடக்கம். இதற்கு உறுதுணையாக இருந்தவர் எஸ்.ஆர். சுப்பிரமணியம். (சர்வோதயத் தலைவர்.)

1936—பெங்களூரில் பதினான்கு நாள் தங்கி (1-4-36) 'தேசிங்குராஜன்' வரலாற்றை அட்சின்சு குழுமத்தார்க்கு 'ஹிஸ் மாஸ்டர்ஸ் வாய்ஸ்' இசைத் தட்டுகளைப் பதித்தல்.

1937—**புரட்சிக்கவி** - குறுங்காவியம் வெளியிடல். 'பாலாமணி அல்லது பக்காத் திருடன்' திரைப்படத்திற்குக் கதை, உரையாடல், பாடல் எழுதுதல், இதில் நடித்தவர்கள்: தி.க. சண்முகம் உடன் பிறந்தோர் அனைவரும்.

1938—**பாரதிதாசன் கவிதைகள்** முதல் தொகுதியைக் குத்தூசி குருசாமி, குஞ்சிதம் குருசாமி வெளியிட்டனர். பொருளுதவி செய்தவர் கடலூர் தி.கி. நாராயணசாமி (நாயுடு) தமிழிலக்கியத்திலேயே பெரும் புரட்சியை உண்டாக்கியதால், பெரியார் "தன்மான இயக்கத்தின் ஒப்பற்ற பாவலர்" என்று பாராட்டினார். டாக்டர் மாசிலாமணியார் நடத்திய 'தமிழரசு' இதழில்

தொடர்ந்து எழுதுதல். **தமிழுக்கு அமுதென்று பேர்** என்ற பாடலை அச்சுக் கோத்தவர் பின்னாளில் புகழ் பெற்ற எழுத்தாளர் 'விந்தன்' வ. ரா.

1939—'கவி காளமேகம்' — திரைப்படத்திற்குக்—கதை உரையாடல் பாடல் எழுதுதல். **இரணியன் அல்லது இணையற்ற வீரன்** நூல் வடிவில் வருதல்.

1941— **எதிர் பாராத முத்தம்** காவியம், காஞ்சி பொன்னப்பாவால் வானம்பாடி நூற்பதிப்புக் கழகத்தில் வெளியிடல். இதற்கு மேலட்டை ஓவியம் இராய் சௌத்திரி.

1942—**குடும்ப விளக்கு I** வெளியிடல். இந்தியப் போராட்ட எழுச்சியை மறைமுகமாக ஊக்குவித்தல். இரண்டாம் உலகப்போரை— இட்லரை எதிர்த்தல்.

1943—**பாண்டியன் பரிசு** காவியம் வெளியிடல்.

1944—பெரியார் முன்னிலையில் தலைமகள் சரஸ்வதி திருமணம். மணமகன் புலவர் கண்ணப்பர். 'இன்ப இரவு' (புரட்சிக்கவி) முத்தமிழ் நாடகம் அரங்கேற்றம். **இருண்ட வீடு, காதல் நினைவுகள், நல்ல தீர்ப்பு** (நாடகம்) **அழகின் சிரிப்பு** ஆகிய நூல்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய்க் வெளியிடல். 'சதிசுலோசனா' என்ற திரைப்படத்திற்கு கதை, உரையாடல், பாட்டு எழுதுதல். **குடும்ப விளக்குII** வெளியிடல், செட்டி நாடு முழுவதும் இலக்கியச் சொற்பொழிவுகள் நடத்திப் பகுத்தறிவு இயக்கத்தை காலூன்றச் செய்தல். கலைவாணர் என்.எஸ். கே. வுக்காக 'எதிர்பாராத முத்தம்'—நாடகமாகத் தீட்டித் தருதல். 'கற்கண்டு' 'பொறுமை கடலினும் பெரிது' என்ற நூல் வெளியிடல்.

1945—புதுவை, 95 பெருமாள் கோயில் தெரு வீட்டை வாங்குதல், **தமிழியக்கம்** (ஒரே இரவில் எழுதியது) **எது இசை** நூல்கள் வெளியிடல்.

1946—'முல்லை' இதழ் தொடங்கப்பட்டது. **அமைதி**— ஊமை நாடகம் வெளியிடல். (29–7–46) பாவேந்தர்

'புரட்சிக் கவி' என்று போற்றப்பட்டு ரூ. 25000— கொண்ட பொற்கிழியை, நாவலர் சோமசுந்தர பாரதி யார் தலைமையில் பொன்னாடை போர்த்தி, அறிஞர் அண்ணா திரட்டித் தந்தார். தமிழகப் பேரறிஞர்கள் அனைவரும் வாழ்த்திப் பேசினர். 8.11.46—ல் முப் பத்தேழாண்டு, தமிழாசிரியர் பணிக்குப் பின் பள்ளியி லிருந்து ஓய்வு பெறுதல்.

1947—புதுக்கோட்டையிலிருந்து குயில் 1, 2, மாத வெளியீடு. **'சௌமியன்'** நாடக நூல். **பாரதிதாசன் ஆத்திசூடி** வெளியிடுதல். சென்னையில் 'குயில்'; 'ஆயிரம் தலைவாங்கி அபூர்வ சிந்தாமணி' திரைப்படக் கதை, உரையாடல், பாட்டு தீட்டல். **இசையமுது** வெளியிடல்; புதுவையிலிருந்து 'குயில்' இதழ் ஆசிரியர்— வெளியிடுபவர் **கவிஞர் பேசுகிறார்** சொற்பொழிவு நூல்.

1948—**காதலா கடமையா?** காவியம் **முல்லைக்காடு, இந்தி எதிர்ப்பு பாடல்கள், படித்த பெண்கள்** (உரை நாடகம்) **கடல்மேற்குமிழிகள்** காவியம்; **குடும்ப விளக்கு III, திராவிடர் திருப்பாடல், அகத்தியன் விட்ட புதுக்கரடி** நூல் வெளியிடல். 'குயில்' மாத ஏட்டிற்குத் தடை; நாளேடாக்கல்.

1949—**பாரதிதாசன் கவிதைகள் 2 ஆம் தொகுதி; சேர தாண்டவம்** (முத்தமிழ் நாடகம்) **தமிழச்சியின் கத்தி** காவியம் **ஏற்றப்பாட்டு** வெளியிடல்.

1950— **குடும்ப விளக்கு IV; குடும்ப விளக்கு V** வெளியிடல்.

1951— செப்டம்பர் 15ல் வேனில் (வசந்தா தண்டபாணி திருமணம்.) **அமிழ்து எது? — கழைக்கூத்தியின் காதல்** வெளியிடல்.

1952—'வளையாபதி' திரைப்படம் கதை, உரையாடல் பாட்டு. **இசையமுது** இரண்டாம் தொகுதி வெளியிடல்.

1954—**பொங்கல் வாழ்த்து குவியல்;** வெளிவரல், குளித்தலையில் ஆட்சிமொழிக் குழுவிற்குத் தலைமை

ஏற்றல், 7-2-1954 மூன்றாம் மகள் ரமணி சிவசுப்ர மணியம் திருமணம்.

1955—புதுவைச் சட்டமன்றத் தேர்தலில் வெற்றியுற்று அவைத் தலைமை ஏற்றல். சூன் 26இல் மன்னர்மன்னன் மைசூர் வீ. சாவித்திரி திருமணம். கோவை. அ. அய்யா முத்து தலைமை. **பாரதிதாசன் கதைகள், பாரதிதாசன் கவிதைகள்**—மூன்றாம் தொகுதி வெளியிடல்.

1956—**தேனருவி** இசைப்பாடல்கள் வெளியிடல்.

1958—**தாயின் மேல் ஆணை; இளைஞர் இலக்கியம்** வெளியிடல், தமிழகப் புலவர் குழுவின் சிறப்புறுப்பின ராதல், 'குயில்' கிழமை ஏடாக வெளிவருதல்.

1959—**பாரதிதாசன் நாடகங்கள்; குறிஞ்சித் திட்டு** வெளி யிடல் **பிசிராந்தையார்** முத்தமிழ் நாடகம் தொடர்தல்; 1-11-59 முதல், திருக்குறளுக்கு **வள்ளுவர் உள்ளம்** என்ற உரை விளக்கம் எழுதுதல்.

1961—சென்னைக்குக் குடிபெயர்தல், பாண்டியன் பரிசு —திரைப்படம் எடுக்கத் திட்டமிடல். செக் நாட்டு அறிஞர் பேரா. கமில் சுவபில் செக் மொழியில் பெயர்த்த பாவேந்தரின் பாடல்களைக் கொண்ட நூலைப் பெறுதல். சென்னை தியாகராயர் நகர் 10. இராமன் தெரு வீடு.

1962—சென்னையில் மீண்டும் 'குயில்' கிழமை ஏடு (15.4.62) அனைத்துலகக் கவிஞர் மன்றத் தோற்றம், **கண்ணகி புரட்சிக் காப்பியம், மணிமேகலை வெண்பா** வெளியிடல். மூதறிஞர் இராசாசி தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் சார்பில் பொன்னாடை அணிவித்துக் கேடயம் வழங்கல்.

1963—தோழர் ப. ஜீவானந்தம் மறைவு குறித்துப் 'புகழ் உடம்பிற்குப் புகழ்மாலை' பாடல் எழுதுதல். சீனப் படையெடுப்பை எதிர்த்து, அனைத்திந்திய மக்களை வீறு கொண்டெழப் பாடல்கள் எழுதுதல். **பன்மணித்திரள்** நூல் வெளியீடு. 72-ஆம் ஆண்டு பிறந்த நாள் விழா.

வழக்கறிஞர் வி.பி. இராமன் தலைமையில் நடைபெற்றது. 'பாரதியார் வரலாறு' திரைப்படம் எடுக்கத் திட்டமிட்டு எழுதி முடித்தல். இராசிபுரத்தில் புலவர் அரங்கசாமி கூட்டிய கவிஞர்கள் மாநாட்டில் தலைமை ஏற்றல்.

1964—பாரதியார் வரலாற்றுத் திரைப்படத்திற்குத் தீவிர முயற்சி, பொது மருத்துவமனையில் ஏப்ரல் 21-ல் இயற்கை எய்தல். மறுநாள் புதுவை கடற்கரையில் உடல் அடக்கம். வாழ்ந்த காலம் 72 ஆண்டு, 11 மாதம், 28 நாள்.

1965—ஏப்ரல் 21. புதுவை கடற்கரை சார்ந்த பாப்பம்மா கோயில் இடுகாட்டில் பாரதிதாசன் நினைவு மண்டபம், புதுவை நகராட்சியினரால் எழுப்பப் பட்டது.

1968—சென்னையில் நடந்த இரண்டாம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டின் போது, பாவேந்தரின் திருஉருவச்சிலை, மெரீனா கடற்கரையில் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

1969—தில்லி சாகித்ய அகாதமி—பிசிராந்தையார் நூல் தேர்ந்தெடுத்தல்.

1970—மார்ச், கவிஞரின் 'பிசிராந்தையார்' நாடக நூலுக்கு சாகித்ய அகாதமி ரூ. 5000 பரிசு வழங்கியது. ஜனவரியில் மகள் ரமணி மறைவு.

1971—ஏப்ரல் 29-ல் பாவேந்தரின் பிறந்த நாள் விழா. புதுவை அரசு விழாவாகக் கொண்டாடப் பெற்றது. ஒவ்வோராண்டும் அரசு விழா நிகழ்கிறது. பாவேந்தர் வாழ்ந்த பெருமாள் கோயில் தெரு 95—ஆம் எண் இல்லம் அரசுடைமையாயிற்று. அங்கே புரட்சிக் கவிஞர் நினைவு நூலகம்—காட்சிக் கூடம் நடந்து வருகிறது.

1972—ஏப்ரல் 29. பாவேந்தரின் முழு உருவச்சிலை புதுவை அரசினரால் திறந்து வைக்கப் பெற்றது.

—மன்னர் மன்னன்

நாட்டுக்கு நான்

தமிழுக்குப் பிள்ளை—அவன்
தளை நீக்கும் மறவன்
நமதன்பு நாட்டை—இனி
நான் காக்கக் கடவேன்.
அமிழ் தொக்கும் தமிழர்—நல்
அறம் காக்கும் மறவர்
தமை ஈன்ற நாடு—தமிழ்ச்
சான்றோரின் வீடே.

சாவைத் தொலைத்தேன்—தமிழ்த்
தாய்க்கு வாழ்கின்றேன்
பா ஒன்றினாலே—தமிழ்ப்
பண்பாடு காப்பேன்.
நாவை அசைத்தால்—ஒரு
நானூறிலக்கம்
மூவேந்தர் பேரர்—பகை
முற்றும் தொலைப்பார்.

ஞாலம் முழங்கும்—தமிழ்
நான் மறை நன்றே
காலந் திரும்பும்—தெற்குக்
கடலும் ஒதுங்கும்
சோலைகள் காண்பேன்—அங்குத்
தொன்னகர் காண்பேன்
நாலு திசைகள்—தமிழ்
நாடென் றடங்கும்.

குயில் **16.8.60**

வருக விடுதலை வாழ்வு

விடுதலை வாழ்வே வாவா— எம்
வெற்றிப் பயனே வாவா
கெடுதலை மாய்த்தாய் வாவா— ஒரு
கீழ்மை தொலைத்தாய் வாவா
தடதடவென்றே சாதி— எனும்
தடையை இடித்தாய் வாவா
அடிமை தவிர்த்தாய் வாவா— நல்
அன்பில் உயர்ந்தாய் வாவா!

வாழ்வின் பயனே வாவா— தமிழ்
மக்கள் விருப்பே வாவா
தாழ்வு தவிர்த்தாய் வாவா— எம்
தமிழின் காப்பே வாவா
ஏழ்மை துடைத்தாய் வாவா— நல்
இன்பக் கடலே வாவா
ஆழப் புதைத்தாய் மடமை— நல்
அறிவில் உயர்ந்தாய் வாவா!

ஒரு மொழியால் ஓர் இனமாம்— அவ்
வோரினமே ஒரு நாடாம்
ஒரு நாடின்னொரு நாட்டைப்— போய்
ஒடுக்குதல் ஒப்பாய் வாவா
ஒருவன் வாழ ஒருவன்
உழைக்க வேண்டும் என்னும்
இருளைப் பிளப்பாய் வாவா— இங்
கெவர்க்கும் ஒளியே வாவா!

ஊணும் உடையும் வீடும்— நல்
உயிரின் நலமொடு கல்வி
பேணும் வகையில் யாண்டும்— காணில்
பெரியர் சிறியவர் இல்லை!

ஆணுரிமை பெண்ணுரிமை— நல்
அறத்தின் காப்பே வாவா
வாணாள் இடையில் தமிழர்— பெற்ற
மாசு நுடைத்தாய் வாவா!

உரிமை வாழ்வே வாவா—எம்
ஒற்றுமை விளைவே வாவா
பெரிது முயன்றார் தமிழர்—அவர்
பெற்றதோர் பேறே வாவா
அரிது புரிந்தார் தமிழர்—அவர்
ஆர்ந்த புகழே வாவா
வரைகடல் உலகும் தமிழும்—வானும்
வாழ்நாள் வாழ்வாய் வாவா!

ஆட்பட்டிருப்பது வெட்கம்

இசை : காபி **தாளம் : ஆதி**

மிடிமையே கொடுக்கும் குடிமையே கெடுக்கும்
அடிமை வாழ்வும் ஒரு வாழ்வா?— நம்
கொடியதளை அறுக்க உரிமைக் கொடி பறக்கக்
கூடிப் படை எடுத்தல் தாழ்வா?

படிமன்னர் தொழும் மூன்று முடி மன்னர் வழி வந்தோம்
பழிமன்ன வாழ்திடலாமா?—நாம்
தொடுத்தது போர்! பகை தொலைந்தது பார் என்று
சொல்லிட இரண்டு நாள் ஆமா?

ஒருகுடி ஓரினம்! ஒருமொழி கொண்டவர்
ஒன்று பட்டார் என்ற பேச்சு—நேர்
திருவிலாப் பகைவர் செவியினிலே வீழட்டும்
தீர்ந்து போகும் அவர் மூச்சு!

உருவற்றுப் போகட்டும் தமிழினம் என்றென்றே
ஓயாதுழைக்கும் ஒரு கோட்டி—அதன்
கருவற்றுப் போம்படி செய்வோம் நமக்குள்ள
கைகள் எட்டுக் கோடி ஈட்டி!

ஆளாக வந்தவர் ஆள்வதும் ஆண்டவர்
ஆட்பட்டிருப்பதும் டெக்கம்—மறத்
தோளாய் இருந்தவை தோலாயின என்று
சொன்னால் இவ் வையகம் சிரிக்கும்.

தூளாய்ப் பறந்திடும் வஞ்ச நெடுங்குன்றம்
தூங்கும் தமிழர் விழித்தால்—பின்
ஆளப் பிறந்தவர் ஆளுகின்றாரென
அறிவோர் வரைவார் எழுத்தால்!

வாழ்க்கையிலோர் சுவை, வையத்திலோர் புகழ்!
வாரீரோ தமிழ்ச் சிங்கங்காள்!—வெந்
தீக்காட்டில் வாழ்கின்ற செந்தமிழ் நாட்டன்னை
மீட்க நமையழைக் கின்றாள்!

வீழ்ச்சி அறிந்ததில்லை வேங்கைகளே எழுவீர்
வீரம் நமைப் பிரிந்ததில்லை—நம்
தாய்க்கா விலங்கு? தமிழ்க்கா துயரமிங்குத்
தாக்குவீர்! தீர்ந்தது தொல்லை!

வெல்க தமிழ்நாடு

இலங்கறத்தால் வீரத்தால் புகழைச் செய்த
இத் தமிழகத் தாய்க்கு வடக்கன் இட்ட
விலங்கறுக்கப் புறப்பட்டான் தமிழர் தந்தை!
வெல்கவே வெல்கவே என்றார் நாட்டார்!
கலங்காத நெஞ்சத்து மறவர் கூட்டக்
கடலொன்று படை என்று தொடரும் போதும்
துலங்கா மூஞ்சிக் கூட்டம் ஒன்று மட்டும்
துட்டடித்துக் கொண்டிருத்தல் வெட்கக் கேடு!

தமிழினத்தைத் தலை கவிழ்த்துத் தமிழகத்தில்
தன்னினத்தை வளர்ப்பதென்ற பார்ப்பான் ஆட்சி
நமைநோக்கி எளிய உரை மூன்று சொன்ன
நாக்கறுக்கப் புறப்பட்டான் தமிழர் தந்தை!
தமிழ் வெல்க தமிழ் வெல்க என்றார் நாட்டார்;
தமிழர் படை தரைகிழியத் தொடரும் போதும்
உமிழ் பார்ப்பான் எச்சிலுக்கோர் கூட்டம் மட்டும்
உட்கார்ந்து கொண்டிருத்தல் வெட்கக்கேடு!

ஆள்வந்தார் காலடியில் அமிழ்து கண்டே
அதற்காகப் போராடும் கூட்டம் ஒன்று
மீளுக நம் தாயகமே என்று கூறி
மேற் சொல்லும் மற்றுமொரு பெரிய கூட்டம்!
கோளரிகாள், சிறுத்தைகளே, இவ்விரண்டில்
குறிகெட்டுத் திரிகின்ற நரிக் கூட்டத்தின்
ஊளை பெறும் வெற்றியது நாட்டின் தோல்வி
உயர்நோக்கம் தோற்பின் அது நாட்டின் வெற்றி

சீரில்லை; சிறப்பில்லை அன்னையான
திருநாட்டை மீட்பதிலே ஆசையில்லை
கூரில்லை அறிவினிலே; கொள்கை யில்லாக்
கோடரியின் காம்புகளைக் கான்றுமிழ்ந்து
நேரில்லை யாருமே தமிழர்க்கென்று
நிலமதிரத் திரண்டெழுந்து தில்லி என்ற
பேரில்லை என்றாக்கித் தீர்க்க வேண்டும்
பெற்றதமிழ் நாட்டைநாம் பெறுதல் வேண்டும்!

விடுதலைப் பாட்டு

நாயும் ஒப்பாத அடிமை வாழ்வை
நாலு கோடித் தமிழரா ஒப்புவர்?
தாய் நாட்டிற்கும் தமிழர் நாடென்றுபேர்!
தமிழருக்கே மறவர் என்று பேர்!
(நாயும் ஒப்பாத)

தேய்தல் வளர்தல் திங்கள் வழக்கம்
தேயாப் புகழ்செயல் எங்கள் வழக்கம்!
தாயகத்தின் மீட்சிப் போரினில்
சாவும், தமிழர்க் கமிழ்தாய் இனிக்கும்!
(நாயும் ஒப்பாத)

வீரம் பிறந்த நாட்டிற் பிறந்தவர்;
வெற்றித் தமிழர்; உலகிற் சிறந்தவர்;
ஆரியர் அல்லர்; மறைந்திருந்தே
அம்பு பாய்ச்சும் பூரியர் அல்லர்!
(நாயும் ஒப்பாத)

குறை ஒன்று தாயகம் கொள்ளவும் பாரோம்
குன்று பெயரினும் உள்ளுரம் தீரோம்
சிறையும் நோயும் கட்டிலும் தென்றலும்!
செந்நீர் சிந்தல் தேன்சிந்து பாடல்!
(நாயும் ஒப்பாத)

மக்கள் பாசறை

காங்கிரசு தீங்கரசானதால் அதனைத்
தமிழர் ஒதுக்கித் தள்ளினர், மற்றும்
சட்ட மன்றினர் தந்நலச் சுவரில்
முட்டித், தமிழரை முழுவதும் இழந்தனர்,
கட்சித் தலைவர்கள் மக்களைக் கைவிட்டுத்
தமக்குத் தலைவர் தாம்என்று வாழ்ந்தனர்.

ஆதலின் தமிழர் அனைவரும் இந்நாள்
எவர்க்கும் எந்த நிறுவனத்திற்கும்
கட்டுப் படாமல் ஓர் பாசறை கண்டனர்,

''தலைவர் பெரியார்'' என்று தாம் கொண்டனர்.
மக்கட் பாசறை எக்கட்சிக்கும்
எத்தலை வர்க்கும் அடக்கம் இல்லை
என்பதை மீண்டும் மீண்டும் இயம்புவோம்.
அரசியல் அறிந்தவர் அறமுணர்ந்தவர்
இதனை ஊன்றி எண்ண வேண்டும்
''விடுதலை தமிழகத்திற்கு வேண்டும்.''

சாற்றும் இஃது தமிழரின் மூச்சே
ஆதலின் இந்நாள் தமிழர் அனைவரும்
உருவால் பலர்எனில் உணர்வால் ஒருவரே.
இந்நாள் எதிரிகள் தமிழருக் கிருப்பினும்
தமிழகத்தைத் தமிழரே ஆள்வதாய்ச்
சாற்றினும் அதிலே தவறொன்றுமில்லை.

தமிழைப் பேசும் தமிழக நிலைமை
இதுஎனில், மற்றத் தமிழகம் எவ்வாறு?
தனிநாடல்ல கேரளம்! தமிழகம்
தனிநாடல்ல தெலுங்கம்! தமிழகம்
தனிநாடல்ல கன்னடம்! தமிழகம்

ஆயினும் அவற்றின் நிலைமை வேறே.
அங்குளார் அயலார்க் கடங்கி வாழ்குவர்
தம்நிலை உணர்கிலார்! தகுதி காண்கிலர்
உணர்வார் விரைவில்! உணரச் செய்வோம்.

திறக்கட்டும் பாசறைக் கதவு! அயல்மேற்
பறக்கட்டும் தமிழர் பட்டாளம்! அயலார்
தொடர்பினை அறுத்துத் தொலையச் செய்யட்டும்.

இங்குத் தமிழ்க்கொடி யேறுக
எங்கும் பின் ஏறும்! பெரியார் வெல்கவே.

பட்டாளம் கிளம்பிற்றுக் கொட்டடா பறை

நான்கு கோடித் தமிழர் பட்டாளம்
நாட்டை மீட்கக் கிளம்பிற்று கண்டாய்
தீங்கு செய்யும் வடவரின் ஆட்டம்
செல்லாதென்று கொட்டு வெற்றிப் பறை!

நாங்கள் அல்ல ஆட்பட்டிருப்பவர்,
நாங்கள் நாட்டை ஆளப் பிறந்தவர்!
வேங்கை எழுந்தபின் நரிகட்கிங்கே
வேலை இல்லை என்று நீ கொட்டு!

ஆண்டவர்க்கு வாய்த்தது தொண்டோ
ஆளுந் தகுதியும் வடவருக்குண்டோ?
தோண்ட வேண்டாம் வடவர் சாக்குழியென்று
சொல்லி கொட்டடா கொட்டு வெற்றிப் பறை!

பழைய வரலாறு தெரியாத தங்கள்
பாட்டன்மாரைக் கேட்டால் சொல்லுவர்
அழையா வீட்டில் நுழைந்த திடக்கே
அழியப் போவது வடக்கே வடக்கே!

ஆளவந்தார்க்கு இறுதி அறிக்கை

எடுப்பு

இந்த—
இறுதி அறிக்கையை
ஆளவந்தார்க்கு விடுப்போம்— அவர்
இணங்கி வராவிடில்,
கிளர்ச்சிப் படையெடுப்போம்!

உடன் எடுப்பு

பிறர்க்கிட மின்றித் திராவிட நாட்டைப்
பிரித்திட வேண்டும் இப்போதே— இதைப்
பின்னும் வடக்கர் சரக்கினை அற்கப்
பெருஞ்சந்தை ஆக்குதல் தீதே!

இந்த—
இறுதி அறிக்கையை
ஆளவந்தார்க்கு விடுப்போம்!

அடிகள்

இறைமையும் ஆட்சி முறைமையும் மக்கள்
இணக்கமும் ஆம் அமைப்போடு— மண்ணில்
எவர்க்கும் அரசியல் நுணுக்கம் உணர்த்திய
இன்பத் திராவிட நாடு

கறைபட்டு மற்றவர் கையில் அகப்பட்டுக்
காலமெல்லாம் பட்ட பாடு—நன்று
கருதுகின்றோம் இனி வரைந்திட வேண்டும்
புதிய இலக்கிய ஏடு!

இந்த—
இறுதி அறிக்கையை
ஆளவந்தார்க்கு விடுப்போம்!

ஆங்கிலர் தம்மை அடுத்தார்! துருக்கரின்
ஆட்சியை ஆதரித்தார்—நம்
ஆள்வலி கொண்ட திராவிடர் தம்மை
அழுத்த இவ்வாறு செய்தார்.
தீங்குதரும் ஆளவந்தார்க்கும் சிறைக்கும்
திராவிடர் அஞ்சுதல் இல்லை—எழில்
தெற்கு முனைவங்கம் மேல்கீழ்க் கடல்கள்
திராவிட நாட்டினர் எல்லை.

இந்த—
இறுதி அறிக்கையை,
ஆளவந்தார்க்கு விடுப்போம்!

வேதத்தின் பேர்சொல்லித் தெற்கை வளைக்க
விளைத்தனர் சூழ்ச்சிகள் அந்நாள்— வந்த
வெள்ளையர் ஆட்சி தொலைப்பவன் பேரால்
விழுங்க நினைத்தனர் இந்நாள்.

சாதி மதங்கள் வடவர் காலூன்றும்
சாரக்கட்டானது கண்டோம்— நம்
தாயகம் காக்கத் திராவிட மக்கள்
அனைவரும் ஒன்றெனக் கொண்டோம்?

இந்த
இறுதி அறிக்கையை
ஆளவந்தார்க்கு விடுப்போம்!

குயில் 15—8—47

கொலைப்படை வேண்டும்

பீரிட்டடிக்கும் உடல் குருதி கண்டால்
சோரா திருந்திடப் பழகு—வரும்
போர் வீரனுக்கிதே அழகு!
(பீரிட்டடிக்கும் உடற்குறுதி)

நேரிட்ட போரிலே உன்விழுப் புண்ணில்
நின்பகை நடுமார்பில் நீ செய்த புண்ணில்
(பீரிட்டடிக்கும் உடற்குருதி)

மீன் உண்ணத்தான் வேண்டும் தேடு!—நீ
மிக உண்ணத்தான் வேண்டும் ஆடு!
நான் உண்டதுண்டு புலிக்கறியி னோடு
நல்ல கரடிக் கறியை! உயர்வென்று பாடு
(பீரிட்டடிக்கும் உடற்குருதி)

ஊன்வாங்க வேண்டாம், உயிரோடு வாங்கி
உடம்பு துடித்திரக் கத்தியைத் தாங்கித்
தேன்வாங்கக் கூடழிப் பான்போல் ஓங்கித்
திறம் செய்க; உயிரினிற் கண்ணோட்டம் நீங்கி
(பீரிட்டடிக்கும் உடற்குருதி)

வடபாங்கில் முன்னாளில் தமிழரை வென்றார்
வந்திட்ட ஆரியர் உடும்பையும் தின்றார்
இடம்பெற்ற பின்சைவம் மிகநல்ல தென்றார்
இன்று தேவைப்படல் கொலைப்படை அன்றோ?
(பீரிட்டடிக்கும் உடற்குருதி)

எண்ணாயிரம் தமிழ் மக்களைக் கழுவால்
இழித்த குருதியைத் தேனென்றான் விழியால்
பண்ணப் பழகடா பச்சைப் படுகொலை
பைந்தமிழர்க்கெலாம் உயிரடா விடுதலை!
(பீரிட்டடிக்கும் உடற்குருதி)

குடும்பத்தோடுப் புறப்படு

வீட்டைப் பூட்டிக் குடும்பத்தோடு
நாட்டை மீட்க இன்றே ஓடு!
காட்டிய தாம் கைவரிசை தில்லி!—அதைச்
சீட்டுக் கிழிந்து போனதென்று சொல்லி. (வீட்டை)

ஆட்டுவாராம் அடக்குவாராம்
அழிப்பாராம் ஒழிப்பாராம்
ஓட்டுவாராம் நம்மை அவ்வடக்கர்—மேலும்
தட்டுவாராம் கத்தியை அவ்விடக்கர் (வீட்டை)

வெற்றி பெற்றால் மீள்வதென்று
வீழ்ச்சியுற்றால் சாவதென்று
நற்றமிழன்னைக்குறுதி கூறு!—அட
நாம் தமிழர்! நாம் தமிழர் ஏறு!! (வீட்டை)

செந்தமிழைக் கொல்லச் சொல்லிச்
சீரகத்தை அழிக்கச் சொல்லி
இந்தியினைக் கற்கச் சொல்லிச் சொல்லி—ஒரு
மந்தியாட்டம் ஆடியதாம் தில்லி. (வீட்டை)

தாய்க்கரிசி இல்லை என்பார்
தமிழர்க்கெல்லாம் தொல்லை என்பார்,
வாய்க்கரிசி போட்டுக் கொண்டு முந்து—நல்ல
போர்ப் பரிசு நீ பெற நினைந்து! (வீட்டை)

புகழைத் தேடு

சோறு வேண்டும் துணிவேண்டும்—நல்ல
கூரை வேண்டும் வேறென்ன வேண்டும்? (சோறு)

ஆறு செல்ல ஊர்தி வேண்டுமெனில்
அது பெற்ற பின்பும் ஆசையா தூண்டும்? (சோறு)

ஈறு வேண்டும் உன் ஆசைக்கு! மேன்மேல்
ஏற்றம் வேண்டினால் புகழ் தேட வேண்டும்
நாறு வேண்டும் மலருக்கு! நீ தமிழ்
நாட்டுக்கு நாளும் உழைத்திட வேண்டும். (சோறு)

புகழாசை கொள்ளுக: பொருளாசை தள்ளுக!
புகழொன்றே நிலைஎன்ற தேவர்சொல் எண்ணுக!
இகழ்வரும் மிகுபொருள் தேடுங்கால்! தமிழ் மீட்பில்
என்ன நேர்ந்தாலும் அவை எலாம் இன்பமே. (சோறு)

அழகிய இயங்கியில் நீ செல்லுகின்றாய்;
தமிழன் வீரன் என்று சொல்லுகின்றான்?
பழுது போக்கித் தமிழகம் மீட்டையேல்
பார்ப்பான் நல்லதோர் தமிழனைப் பார்ப்பான். (சோறு)

தமிழன் உயர்ந்தவன் என்று சொல்கின்றாய்;
தமிழன் வீரன் என்று சொல்கின்றாய்!
தமிழன் அடிமை எனும் பழி போக்குங்கால்
தமிழா உன்புகழ் நிலையாக்குகின்றாய்! (சோறு)

திராவிட நாட்டுக் கொடி வணக்கம்

வானில் உயர்ந்த திராவிட நாட்டு
மணிக்கொடி தன்னை வணங்குவோம்!
நானில மேல்அதன் மாண்பினைக் காண்பதில்
நாம் நன்று சேர இணங்குவோம்.

ஊனுடைமை உயிர் யாவும் திராவிடர்
மானத்தைக் காப்பதற் கல்லவோ?
ஆனதைப் பார்க்கட்டும் ஆளவந்தார்—அவர்
ஆர்ப்பாட்டங்கள் நமை வெல்லவோ?

விண்ணிடை ஏறிய எங்கள் மணிக்கொடி
வெல்க வெல்க வெல்க வெல்கவே!
மண்ணில் உயர்ந்த திராவிட நாட்டினர்
மாட்சி மணிக்கொடி வெல்கவே!

திண்மையும் உண்மையும் வண்மையும் கொண்ட
திராவிடர் மாக்கொடி வாழ்கவே!
ஒண்சுடர் வான்நிலை உள்ளளவும் புகழ்
ஓங்கித் திராவிடம் வாழ்கவே!

குயில் 1—12—47

எங்கள் கொடி
எங்கள் நோக்கம் எங்கள் உறுதி

வைகறை இருட்டையும் செங்கதிர் நகைப்பையும்
திராவிடர் மணிக்கொடி குறிக்கும்
வாழ்விருள் தவிப்போர்
தனிப்பெரும் புரட்சியை
வரவேற்றல் கொடியின் நோக்கம்.

துய்யபன் னூறாயிரம்
திராவிட மக்கள்
கொடி நெடுந்தறியினைச் சூழ்ந்தே
தோய்கருஞ் சட்டையால்
துயருளம் காட்டியும்
சுடர்விழிகள் நாளின்மேல் வைத்தும்,

ஐயகோ வாரிரோ
திராவிட மக்களே
ஆன உம் மானத்தைக் காப்பீர்
அடிமையினை மிடிமையினை
மாற்றுவீர் என்னவே
அழைத்தனர்; இதைமறுத்தே

வையகம் எதிர்க்கட்டும்!
அதிகார மக்கள்தாம்
வாட்படை யோடும் வரட்டும்;
வன்சிறை இதோ என்று
காட்டட்டும் திராவிடம்
மீட்பதெம் குறியாகுமே.

குயில் 1—4—48

சென்னை பற்றிச் சண்டையா?

எடுப்பு

சென்னை நகருக்காகத் தீராது சண்டையிட்டீர்
இன்பத் திராவிடரே—நீவிர் உலகில்
எல்லோரும் என் மைந்தரே.

உடன் எடுப்பு

என்னதென்ன தென்பீர் இனத்திற் பகைகொள்வீர்
தென்தமிழ்க் கிள்ளையே, என்தெலுங்குப் பிள்ளையே,
(சென்னை)

அடிகள்

என்னைத் தன்னடிமை என்றான்—என்னருமக்கள்
யாரும் தன்னடிமை என்றான்.
சென்னை நகருள்ளிட்ட திராவிட மாநிலம்
தன்னுடைமை என்றானே வடநாட்டுப் பகைவோனே.
(சென்னை)

முற்றத்தை மூத்தவனும்—இளையனான
முதிரன்பில் வாய்த்தவனும்
பெற்றுக் கொள்வதில் சண்டை உற்று நலிவதுண்டோ?
பெருவீட்டை மீட்பதொன்றே இருவர்க்கும் கடனன்றோ?
(சென்னை)

பெயரினால் வேறுபட்டீர்—மக்களே நீங்கள்
பிறப்பினால் ஒன்று பட்டீர்
அயர்வினால் அனைவரும் அயலானுக் காட்பட்டீர்
அறமறந்தீர், உங்கள் திறமறந்தீர், நாளும்
(சென்னை)

தனியாக்கப் போராங்கோ

தமிழ்நாட்டைத் தமிழர்களைத்
தனியாக்கப் போராங்கோ
உமிஇடிக்கப் போராங்கோ நல்ல
உரல் உடைக்கப் போராங்கோ— நம்ப
(தமிழ்)

தமிழ் பேசும் மாகாணம்
தனிஎன்று சொன்னாங்கோ
தெலுங்குபேசும் அண்டைவீட்டைச்
சண்டை பிடிக்கச் சொன்னாங்கோ

நமது மலையாளிகளை
நாம் பகைக்கச் சொன்னாங்கோ
நலமேதான் பண்ணி நமைக்
கலகஞ் செய்யச் சொன்னாங்க (தமிழ்)

தெலுங்கு நம்ம தெருவை விட்டு,
தெலுங்கு நாடு போகணும்,
மலையாளத்தார் இங்கிருந்தால்
மானம் விட்டுச் சாகணும்,

கன்னடத்தார் கன்னடநா
டெங்கே என்று தேடணும்,
களிதுளுவர் முகவரியைக்
கண்டுபிடிக்க ஓடணும். (தமிழ்)

தமிழ் தெலுங்கு மலையாளம்
கன்னடரும் துளுவரும்
தனித்தனியாய்ப் பண்ணாங்கோ
இதுநல்லதே இண்ணாங்கோ

நமது சேரன் மலையாளி
என்று தள்ளி விட்டாங்கோ
நாலில் ஒரு பங்கை மட்டும்
தமிழ் நாடாக் கிட்டாங்கோ (தமிழ்)

கன்னடம் தெலுங்கு துளு
நாடுகாத்து வந்தாங்க
கண்ட அந்தச் சோழ பாண்டி
மன்னரையும் நொந்தாங்கோ

மன்னு தமிழ் நூலையெல்லாம்
மறக்கும்படி சொன்னாங்கோ
வரிப்புலி, வில், கயற்கொடிகள்
மாற்றங்கொள்ள வச்சாங்கோ (தமிழ்)

சேரன்நிலம் தமிழ்நிலமாய்ச்
செப்பும் நூலைக் கொண்ணாங்கோ
தெலுங்குநிலம் தமிழ்நிலமே
இல்லை என்று பண்ணாங்கோ

ஊரில் இனித் திராவிடநாடு
உருப்படுமா இண்ணாங்கோ,
ஒவ்வொன்றுக்கும் பகைமூட்டி
ஒழிப்பம் என்று சொன்னாங்கோ (தமிழ்)

தெலுங்கு மலையாளமெல்லாம்
திராவிட நாடில்லையாம்
சேர் துளுவம் கன்னடமும்
திராவிட நாடில்லையாம்

இலகு திராவிடம் பிரிக்க
வந்தால் அடிப்பாங்களாம்
எழுந்து வரும் திராவிடரை
விழுந்து கடிப்பாங்களாம்! (தமிழ்)

குயில் 12— 1— 47

திராவிடர் ஒன்றுபட வேண்டும்

நாமெல்லாம் திராவிடர்கள் என்ற எண்ணம்
நம் உளத்தில் வேரூன்ற வேண்டும்! மேலும்
நாமெல்லாம் ஒரே வகுப்பார் என்ற எண்ணம்
நன்றாக நம் உணர்வில் ஏற வேண்டும்
தீமையுற நமையெல்லாம் சமயம், சாதி
சிதறடிக்க இடங் கொடுத்தல் நமது குற்றம்
ஆமை உயிர் காக்குந்தன் முதுகின் ஓட்டை
அகற்றென்றால் அவ்வாமை கேட்கலாமா?

ஒற்றுமையைக் காப்பதற்கு மதமா? அன்றி
ஒன்றாகச் சேர்க்கத்தான் மதமா? சாதி,
அற்ற இடம் அல்லவோ அன்பு வெள்ளம்
அணை கடந்து விளைநிலத்தில் பாயக் கூடும்?
பற்றற்றோம் என்பவர்கள் சமயம், சாதிப்
படுகுழி நீக்குக! என்னும் முரசும் கேட்டோம்.
உற்ற நலம் உணர்ந்திடுக: திராவிடர்கள்
உள்ளூர ஒன்றுபட்டால் வாழ்தல் கூடும்.

மக்கள் தம்மைப் பிரிப்பதென ஒன்றிருந்தால்
மடமைதான் அது என்பேன். நாமெல்லோரும்
திக்கற்ற பிள்ளைகளாய் இருக்கின்றோம், இத்
தீய நிலை நீக்குவதற்கு முடியும் நம்மால்!
எக்குறையும் தீர்த்துவிடும்; வறுமை போகும்
எந்நலமும் பெற்றிடுவோம்; அனைவருக்கும்
சர்க்கரைப் பந்தலிலே தேன் மாரி பெய்யும்;
சாதிவெறி சமய வெறி தலை கவிழ்ந்தால்!

தம் தலையில் ஆணியைத்தா மேயடித்துத்
தாம்புதனை அதிற்கட்டிப் பிறரிடத்தில்
தந்துவிடும் மடமைதனை என்ன என்பேன்!
சாதி சமயத்தினிலே வீழ்ந்தோர் அன்றே
தொந்தி பெருத்தோர் அடியில் வீழ்ந்தோர் ஆவார்
தூவென்று சாதி மதம் கான்றுமிழ்ந்தால்
அந்த நொடியே நமது மிடி பறக்கும்;
அடுத்த நொடி திராவிடரின் கொடி பறக்கும்.

உடையினிலே ஒன்றாதல் வேண்டும்! உண்ணும்
உணவினிலே ஒன்றாதல் வேண்டும்; நல்ல
நடையினிலே ஒன்றாதல் வேண்டும்; பேசும்
நாவிலும் எண்ணத்திலும் ஒன்றாதல் வேண்டும்
மடைதிறந்த வெள்ளம்போல், நம் தேவைக்கும்,
மாற்றாரை ஒழிப்பதற்கும், ஏறிப் பாயும்
படையினிலே ஒன்றாதல் வேண்டும்; வாழ்வின்
பயன்காண வேண்டுமென்றோ திராவிடர்கள்?

குயில் 1—2—48

திராவிடர் மீட்சி

திராவிட நாட்டின் பெயர்

நான் ''மூவேந்தர் நாடெ''ன நவில்வதும்
''தென் மறவர் நாடெ''ன்று செப்பலும்
''பழந்தமிழ் நாடெ''னப் பகர்வதும், இந்நாள்
வழங்கு ''திராவிடர் நாடெ''ன வரைவதும்,
ஒன்றே! அதுதான், தொன்று தொட்டு
வென்று புகழோங்கு நம் அன்னை நாடு!

திராவிடம் தமிழ்மொழி

திராவிடம் என்று செப்பிய தேன் எனில்
''திருத்தமிழம்'' எனும் செந்தமிழ்ப் பெயரை
வடவர் திரமிளம் என்று வழங்கினர்.
திரமிளம், பிறகு திராவிடம் ஆனது;
வேட்டியை வடவர் வேஷ்டி எனினும் அவ்
வேட்டி திரிந்த வேஷ்டியும் தமிழே!
அது போல்,
திருத்தமிழகத்தைத் திராவிடம் என்றால்
இரண்டும் தமிழே என்பதில் ஐயமேன்?

மூவேந்தர்:

மூவேந்தரென மொழியப் பெறுவோர்
பாவேந்தர் புகழ் கயற்கொடிப் பாண்டியன்,
போரில் நிகரிலாப் புலிக்கொடிச் சோழன்
சீருறு விற்கொடிச் சேரன் ஆவார்.
இம் மூவேந்தர் இனத்தவர் தமிழர்
இம் மூவேந்தர் செம்மொழி தமிழே!

மொழித் திரிபினால் பெயர் மாற்றம்

நெடிய இத் தமிழகம் இடைக்காலத்தில்
தமிழ்நா டாந்திரம், தனி ஒரு கேரளம்
அமையும் துளுவம், கன்னடம் ஆகப்
பிரிவுற்றது தமிழ்ப் பேச்சின் திரிபினால்!
கோழி என்று கூறலே தமிழாம்
கோடி என்று கூறல் தெலுங்காம்
கோளி என்று கூறல் கேரளமாம்
கோலி என்று கூறல் கன்னடமாம்.
கோழி என்றே கூறல் துளுவமாம்
தமிழ் மொழி இவ்வாறு தான்திரிந்திடினும்
அனைத்தும் தமிழே ஆகும் அன்றிப்
பிறமொழி என்று பேசவும் படுமோ?

அனைத்தும் பழந்தமிழ் நாடே

கன்னட நாடெனக் கவின்மலையாள
நன்னர் நாடென ஆந்திர நாடெனப்
பன்னும் துளுவநா டெனப்பற் பலபெயர்
பகரினும் அனைத்தும் பழந்தமிழ் நாடே
அன்றி அவைதாம் அயல் நாடுகளா?

சூள்ள நோக்கம்

இவையெலாம் தமிழகம் இல்லை எனவும்
இவைகள் ஒழித்த இடுக்கு நிலமே
தமிழ் நாடெனவும், அத் தமிழ்நாடுதனை
அமைவுறப் பிரித்தே அமைப்பீர் எனவும்
விள்ளுகின்றார் சிலர் விரிந்த நோக்கிலார்.

நீங்கள் சொல்வீர்களா?

தெள்ளுதமிழாம் திரைகடல் தன்னை
உள்ளும் புறமும் ஆய்ந்துணர்ந்த தமிழரே
தமிழைக் காத்த, நம் தமிழ் இலக்கியமாம்
அமுதைத் தன் வரலாற்றினால் உயர்த்திய
தமிழ்ச் சேரனைத் தமிழன் என்று
செப்பவும் மறுப்பிரோ? சேரன் நாட்டினை
நம்தமிழ் நாடென நவில மறுப்பிரோ?
விற்கொடி உம்மினும் வேறா சொல்வீர்?
கன்னடம் துளுவம் கவின் ஆந்திரம் இவை
பன்னருஞ் சோழன், பாண்டியன் ஆண்ட
வண்டமிழ் நாடா? வடவர் நாடா?
கயலோ புலியோ கவினுறு தமிழர்க்கு
அயலோ பகைவர் அயலெனக் கூறினும்

திராவிட நாட்டை முழுதும் மீட்போம்

பன்னூற்றாண்டு முதல் இந்நாள் மட்டும்
வென்றார் இல்லை என்றும், வெல்ல
நின்றார் இல்லை என்றும், நிகழ்வதும்
அருமைத் திராவிடப் பெரிய நாட்டைப்
பழந்தமிழகத்தைப் பார், அறிந்ததென்
மறவர் வையத்தை, இறவாப் புகழ்கொள்
மூவேந்தர் நாட்டை முழுவதும் மீட்போம்.
தென்தமிழ், கேரளம், தெலுங்கு, கன்னடம், துளு
என்னுமிவ் வைந்தில் ஒன்றுதான் தமிழகம்
என்று நான்கையும் எதிர்ப்பதா? எதிர்ப்பின்
நம்முடன், நம்மூர் நம்தெரு வதனில்
தென்னண்டை வீட்டுத் தெலுங்கர் நிலை ஏது?
வடவண்டை வீட்டு மலையாளிகளைப்
பகைப்பதா? எதிர்ப்பாங்கு வீட்டுக்

கன்னடத்தாரைக் கடிந்து கொள்வதா?
அல்ல திவர்களை அவரவர் நாட்டுக்குக்
குடியேற்றுவதா? குடியேற்றிய பின்
இங்கெத்தனைபேர் தமிழர் இருப்பார்?

பெயர் மாறின் பொருள் மாறுமோ !

செந்தமிழ், கேரள, தெலுங்கு, கன்னடம், துளு
ஐந்து வகையில் அழைக்கப் பெறினும்
மாந்தர் வகையால் திராவிட மக்கள்நாம்!

மீட்சி

தென்குமரி வங்கம் திரைகடல் முப்பாங்கு
மன்னிய திராவிட வையத் துரிமையை
ஒருசிறி திழக்க ஒப்போம், பெருநாட்டுப்
பெருந்தொகைப் பெரும்புகழ்ப் பெரும்பண்புடையார்
நாம்

பிரிவோ மில்லை, பிரிந்தால் வாழ்வில்லை
பிரித்தாள எண்ணும் பிறர்க்கு வலிவில்லை.
கலைஒன்று, திராவிடர் கண்ட நாகரிக
நிலை ஒன்று, தாழைமுள் நிகர் நெல்லரிசிச் சோற்
றுணவொன்று! நடையுடை ஒன்று நமக்கெலாம்.
உறுதி ஒன்று திராவிட
மறவர் நாட்டை மீட்டு வாழ்வதே!

குயில் 1—7—47

மெதுப்போக்குத் திராவிடனுக்கு முற்போக்குத் திராவிடன் மொழிதல்

வாய்ப்பான வேளையடா அண்ணே— நீ
வால்குழைத்து வாழ்வதுண்டோ அண்ணே?
தீர்ப்பான சேதி ஒன்று சொல்வேன்— தி
ராவிடத்தை மீட்க முயல அண்ணே
காய்ப்பேறிப் போனதடா அண்ணே— உன்
காட்டிக் கொடுக்கும் இழி தன்மை
தாய்ப்பால் குடித்திருப்பாய் அண்ணே— எனில்
தன்மானம் போனதென்ன அண்ணே?

பண்டைத் திராவிட நா டண்ணே— இது
பாராண்ட தாயகமாம் அண்ணே
கொண்டு வடக்கனிடம் தந்தே— அங்குக்
கொடிதூக்க ஒப்பினையே அண்ணே
சுண்டைக்காய் அதிகாரம் பெற்றாய் — உன்
தூய்மையினை நீ அதற்கு விற்றாய்
வண்டியிலே ஏற்றிவிட்டாய் மானம்— உன்
வாளெடுக்க நீ மறந்தாய் அண்ணே.

உன்னருத்தி ராவிடத்தை அண்ணே— அவர்
உருக்குலைக்க உனை அழைத்தார் அண்ணே
''என்னருந் திராவிடத்தில் நீர்யார்—''என்
றேன் கேட்க நீமறந்தாய் அண்ணே?
தின்னவரும் நாய் நரிகள் கையால்— நீ
சீரடைதல் இல்லையடா அண்ணே
அன்னை உனை வேண்டுகின்றாள் அண்ணே— அவட்
காட்சிதர நீ வருவாய் அண்ணே.

குயில் 1—4—47

திராவிட நாட்டுத் தொண்டால் வரும் இன்பம்

அவன் :

பிறர் நலம் கண்டுநாம் பொறாமை கொள்கிலோம்,
நிறைபொருள் பெறினும் குறைபாடு கருதும்
அவாவை உடையோம் அல்லோம்; வெகுளியால்
எவர்க்கும் தீமை இயற்றுவோம் இல்லை,
இன்னாத கூறலும் இல்லை நம் நா!
இந்நாள் இந்நொடி வரைக்கும் நல்லறம்
வழுவாது வாழ்க்கை நடத்துதல் எண்ணிநான்
மகிழும்இவ் வேளையில், வண்டின் இசையும்,
புகுகுளிர் தென்றலும், பூக்களின் மணமும்
அம் மகிழ்ச்சியைப் பெருக்கின! அன்றியும்,
முத்துப்பல் சிரித்தால் முகமெலாம் சிரிக்கும் உன்
அத்து மீறிய அழகும் இளமையும்
பழையபடி பழைய படிஇழுத் தென்னை
நிழலுறு காவிரி நீர்த்துறை போன்றதோர்
இன்பத்தில் ஆழ்த்தின! அன்பின் பொய்கையே!

அவள் :

பிரியினும் உன் திரு வுருவம்என் நெஞ்சில்
பிரிய வில்லை; எனினும் அருகில்
நீவீர் இருந்தால் தான்என் ஆவி
இருப்ப தாகும், அருகில் இருக்கவும்
தழுவிடில் என்னுயிர் தளிர்ப்பதாகும். நான்
தழுவ நீவீர் தமிழ்பேசி யணைப்பின்
சொல்லொணா இன்பம் தூய மணாளரே!

அவள்

இதனைப் போன்ற இன்பம் இவ்வுலகில்
வேறெத னாலும் விளையக் கூடுமோ?
அதனை அறிய ஆவல் உற்றேன்?

அவன் :

முத்துக் கடல்முரசு முப்புறம் முழங்க
வடக்கின் வங்கத் திடதுகால் ஊன்றி
வானவில் ஒத்த வாளா யுதத்தை
இமயம் நோக்கி எடுத்த திருக்கோலப்
பெருநாட்டை நமைப் பெற்றபொன் னாட்டைத்
திராவிட நாட்டைச் சிலர் எதிர்க் கின்றனர்
அச்சிலர் அந்நாள் பிச்சை என்று வந்தவர்;
திராவிடர்க்குச் சேயிழை கூட்டிக் கொடுத்தல்
செய்து வந்தவர்; இந்நாள் அவர்கள்
நையும் சூழ்ச்சி நாடலாயினர்;
திராவிடர் ஒன்று சேரா வண்ணம்
கலாம் விளைக் கின்றனர் நிலாமுகப் பெண்ணே!
இன்றுநாம் நாட்டுக் கிழைக்கும் ஒவ்வொரு
சிறிய தொண்டும் பெருநலம் செய்யும்,
இழைக்கும் தொண்டெலாம் இன்பம் செய்யும்.
மானம் பாழ்பட வாழ்வதைப் பார்க்கிலும்
ஊனுடல் ஒழிவதே உயர்வை நல்கும்.
தூங்கும் திராவிடத் தோழன்இல் சென்று
தீங்குறு திராவிட நிலைமை செப்பி
அன்னோன் அயர்வைச் சிறிதே அகற்றுவோன்
நெஞ்சினில் தோன்றும் இன்பம் கொஞ்சமன்று
திராவிடர் மொழிக்கும் திராவிடர் கலைக்கும்
திராவிட நாக ரிகத்தின் சீர்க்கும்

மதம் சாதி என்னும் மடமைக் கப்பால்
தூய நெஞ்சமும் தூய கொள்கையும்
மேற்கொண்டு வாழும்நம் மேன்மை தனக்கும்
இடையூ றாக்கும் கடையரை எதிர்த்துப்
போராடுகின்ற போது பொறிபடும்
வாளிடைத் திராவிடன் தோள் கிடந்தே
அசையுங் ஒவ்வோ ரசைவிலும் அன்னோன்
கசிதேன் பெண் இதழ் காட்டும், அதனிலும்
பேரின் பத்தை அடைவான்
ஆரிதை மறுப்பார் அன்பு மங்கையே?

குயில் 15.7.48

ஒன்று சேர வேண்டும்

செந்தமிழை வளமாக்க உதவ வேண்டும்
தீ இந்தித் திணிப்பைஇனி மாற்ற வேண்டும்
முந்தவே கட்டாயக் கல்வி வேண்டும்
முற்றிவரும் சாதிவெறி ஒழிய வேண்டும்
இந்தநிலை யாங்களெலாம் எய்தி விட்டால்
எங்கள் வாழ்வுக்குவே றென்ன வேண்டும்
இந்தியினை எதிர்க்கின்றோம் அதற்குப் பேர்தான்
இந்நாட்டுப் பிரிவினைக் கோரிக்கையாகும்.

செந்தமிழ் நாட்டின் மீதில் அள்ளி ஆள்ளிச்
செழுந்தீயை வீசுகின்ற வட புலத்தை
எந்தாயே என்றுநாம் அழைக்க மாட்டோம்
எள்ளளவு மனச்சான்றும் வடக்கர்க் கில்லை
முந்துங்கள் தமிழர்களே தமிழன் னைக்கு
முட்டுக் கட்டைகளாக அமைய வேண்டா
ஐந்தாறு கட்சிகளும் ஒன்று சேர்க்க
ஆனவரும் இந்திவிட்டு மீள லாகும்.

குயில் 17.6.52

திராவிட நாட்டுப் பண்

வாழ்க வாழ்க வாழ்கவே
வளமது பெருக திராவிட நாடு! வாழ்க!

சூழ்தரு பரிதியின் ஒளிபடு குன்றம்
தோற்றம் பாடுநர் கூற்றைச் சாடுநர்
வீழ்புனல் அருவி ஆடிடும் மகளிர்
வேண்டிய நலமும் ஈண்டிய நாடு வாழ்க!

கத்தும் கடல்தரு முத்துக் குவியல்,
கமழும் கூந்தற் றமிழ்ப் பெண்கள்,
தித்தித் திடுமொழி மாதர் உலகைத்
தேற்றும் அறமேசெய் தமிழ் நாடு வாழ்க!

நளிர் புனல் நன்செய் விளைவுறு செந்நெல்
நறுநெய் தயிரோடு நிறைபடு சோறும்,
எளிமையை நீக்கும் ஈவோர் கூட்டம்,
எய்திய நாடு திராவிட நாடு வாழ்க!

பாடும் பறவை, விடுதலை விலங்கு,
பல்வகை மலர்கள் முல்லைக் கொடிகள்
காடும் கமழக் கை கோத்தாடும்
காதலர் அன்பு கனிவுறு நாடு வாழ்க!

தமிழும் தமிழ்தரு துளுவும் தெலுங்கும்
தகுமலை யாளம் கன்னட முதலா
அமைவுறு நாட்டைத் திராவிடம் என்றே
அறிஞர் போற்றும் அன்னை நாடு வாழ்க!

குயில் 1—7—47

பெரியார் அறப்போர்

செயற்கருஞ்செயல் செய்தல் வேண்டும்!
பெறற்கரும்புகழ் பெறுதல் வேண்டும்!
பிறவியிற் சாதி உண்டெனப் பிதற்றியும்,
அறிவை அழித்தும் ஒற்றுமை அழித்தும்,
தமிழகம்—உலகம் உமிழக மாகி
ஒழியவும், நாடொறும் அழிவு செய்துவரும்
அயலான் அடியை அடையப் பெறுவது
செயற்கருஞ் செயல் செய்வ தாகுமோ?
பெறற்கரும்புகழ் பெறுவ தாகுமோ?

தன் இனம், தன்மொழி, தன்நாடு, தன்கலை
இன்னவற்றின் உயர்வை இழிவெனப்
பிறருளம் மகிழப் பேசி வாழ்பவன்
துணைவேந்த னாயினும், தமிழன் துறைக்குத்
தலைவ னாயினும் அந்தத் தமிழன்
செயற்கரு மூறு செய்தவ னாவான்,
பெறற்கரும்பழி பெற்றவ னாவான்.

ஆயிர மாயிரம் ஆண்டுக ளாகத்
தீய சாதி இந்நாட்டைத் தீய்ப்பதை
ஆயிர மாயிரம் ஆண்டுக ளாகத்
தூயவர் முயன்றும் தொலைத்தா ரில்லை!
அதனால் இந்த அழகிய தமிழகம்
மதிப்பற்று வாழ்வு மயங்கி வருவதும்
உலகம் அறிந்த ஒன்றாம்! இன்று
நிலையிற் றமிழரை உயர்த்தவும் நீங்கா
மாசு நீக்கவும் வந்த பெரியார்
அறப்போர்ப் பறைமுழக்கு—அதோ கேட்கின்றது!
தொல்சீர்த் தமிழர்க்கு நல்ல வாய்ப்பிது!
செயற்கருஞ்செயல் செய்தல் வேண்டும்
பெறற்கரும்புகழ் பெறுதல் வேண்டும்!
கல்வி அமைச்சரோ செல்வ அமைச்சரோ

இயன்ற மட்டும் பங்கை ஏற்க!
அப்பெரும் போரில் அறப்படை அணியில்
கடைசி வரிசையில் காணும் தொண்டனின்
செருப்புத் துடைப்பதோர் செயலை யேனும்
செய்க; அஃது செயற்கருஞ் செயலே!

பெறுக அதனால் பெறற்கரும் புகழே!
ஆலைக் காரர் ஆகுக, அவர்தம்
தோலைக் காசுக்குத் தொலைப்பார் போலப்
பெரியார் அறப்போர் பெருமதிப்பினைச்
சிறிதென இளிப்பது நீக்கித் திருந்தித்
தொண்டரொடு தொண்டு செய்து கிடக்க!

சட்டை மாட்டித் தலைக்கணி செய்து
பட்டுடுத்துப் பகட்டுமோர் தமிழனும்
என்னினும் தாழ்ந்தவன் என்னும் ஆரியன்
தன்னினும் தாழ்ந்தவன் நான் நான் நான் எனும்
மடமை மாய்வதெந்நாள்? அந்நாள்
இந்த நாள்: அரியது செய்க!
நந்தம் பெரியார் படையொடு நடக்கவே!

எவர் பெரியார் அவர் வாழ்க!

குமரி நாட்டின் தமிழ் நான்மறைகள்
அமிழ்ந்தன! வடவர் மறைகள் நிமிர்ந்தன!
தமிழன் முதலில் உலகினுக் களித்த
அமிழ்துநேர் தத்துவம் ஆன எண்ணூல்
அமிழ்ந்தது; வடவரின் அறிவுக்கொவ்வாப்
பொய்ம்மைகள் மெய்மைகள் ஆகிப் பொலிந்தன!
அகத்தியன் தொல்காப்பியர் முதலானவர்
தகுதியும் தமிழிற் பெறுதிறம் அருளிய
எண்ணருங் கண்ணிகர் தமிழ்பாடும் ஏடுகள்
மறைந்தன! வடவர் தீயொழுக்க நூற்கள்
நிறைந்தன, இந்த நெடும்புகழ் நாட்டில்!

''தீது செய்யற்க செய்யில் வருந்துக,
ஏதும் இனியும் செய்யற்க'' வெனும்
விழுமிய தமிழர் மேன்மை நெஞ்செலாம்
கழுவாய் எனுமொரு வழுவே நிறைந்தது.

''நல்குதல் வேள்வி என்பது நலியக்
கொல்வது வேள்வி எனும்நிலை குவிந்ததே!

ஒருவனுக் கொருத்திஎனும் ''அகம்'' ஒழிய
ஐவருக் கொருத்தி எனும் அயல் நாட்டுக்
குச்சுக் காரிக்குக் கோயிலும் கட்டி
மெச்சிக் கும்பிடும் நிலையும் மேவிற்று.

மக்கள் நிகர் எனும் மாத்தமிழ் நாட்டில்
மக்களில் வேற்றுமை வாய்க்கவும் ஆனதே!
உயர்ந்தவன் நான் என்றுரைத்தான் பார்ப்பான்!

அயர்ந்தவன் நான் என்றுரைத்தான் தமிழன்.
இப்படி ஒரு நிலை காணுகின்றோமே!
இப்படி எங்குண் டிந்த உலகில்?
இறந்த காலத் தொடக்கத்திலிருந்து
சிறந்த வாழ்வு கொள் செந்தமிழ் நாடு
இழிநிலை நோக்கி இறங்குந் தோறும்
பழிநீக்கிட எவன் பறந்தான் இதுவரை?

இதுவரை எந்தத் தமிழன் இதற்கெல்லாம்
பரிந்து போராடினான்? எண்ணிப் பார்ப்பீர்!
தமிழன் மனம் தவிடுபொடி ஆகையில்
வாழாது வாழ்ந்தவன் வடுச்சுமந்து சாகையில்
'ஆ' என்று துள்ளி மார்புதட்டிச்
சாவொன்று வாழ்வொன்று பார்ப்பேன் என்று
பார்ப்பனக் கோட்டையை நோக்கியே
அருஞ்செயல் செய்வார் அல்லால்
பெரியார் எவர்?—நம் பெரியார் வாழ்கவே!

பெரியார் போர் வெல்லும்

சாதி ஒழிக எனக்கூவும் தாய்க் கோழி
தானே பற்றுக இளந்தமிழ்ப் புள்ளினம் (சாதி)

ஆதிப் பெருமை பெரியாரை அல்லால்
தமிழருக் களிப்பவர் வேறெவர் உள்ளார்? (சாதி)

ஏதடா கட்சிகள் இங்கே
எவ்வெவர் மூச்சுக்கும் மூச்சாய்
போதெலாம் தொண்டு செய்கின்றார்
போம்வழி போதலே அல்லாமல் வேறு
புகலிடம் தமிழருக் கெங்குண்டு தேறு— (சாதி)

தீயபார்ப் புக்குப் படிந்த
தேவடி யாள் மக்கள் போலே
ஆயாது தீதுநெறிச் சென்றாய்
அம்மியா காவேரி ஆற்றுக்குத் தெப்பம்?
பெரியார் அடிச்சுவடு நன்மை பயக்கும். (சாதி)

நாய்குலைத் தாநத்தம் பாழாய்
நன்றறியாத உன்னால் என்ஆம்?
தூய்குரல் எவரும்ஒன் றென்று
தோன்றிற்றுக் கேள்அது நாம்பெற்ற செல்வம்
பெரியார் தொடங்கிய போர்ஒன்றே வெல்லும்! (சாதி)

குயில் 8—7—58

ஞாலப் பெரியார் பாதை

இசை செஞ்சுருட்டி **தாளம்—ஆதி**

விடுதலை இல்லாத போது—மொழி
ஏது?—இனம்
ஏது?—பண்டை
மேலான வரலாறும் ஏது?—நீ
விலக்கல் இலாத தமிழ் இலக்கியத் தின்சல்லி
வேரும் சிறிதும் நிலைக் காது.

கொடிநாட்டி வாழ்ந்தனை மண்ணி—லதை
எண்ணித்—தமிழ்
எண்ணி—அந்தக்
கொடியவரை நடுங்கப் பண்ணி—கொடுங்
கோலைமுறித்த பின்புன் வேலை முடிந்ததென்று
கொட்டடா முரசு நண்ணி!

தாய்க்கு மகன் செய்யும் தொண்டும்—ஒன்
றுண்டு—நன்
றுண்டு—தாய்
தளைநீக்க வேண்டும் வெ குண்டு—மேலும்
தமிழன் நீ தமிழ்ப்பழங் குடிக்கோர் இழுக்கென்றால்
சர்க்காடும் உனக்குக்கற் கண்டு.

பாக்கியம் பெற்றவன் நீதான்—புலி
நீதான்—சிங்கம்
நீதான்—இந்தப்
பாராண்ட மறத்தி உன் தாய்தான்—தமிழ்ப்
பண்பாட்டை மிதிப்பவன் பழிவாங்கப்பட வேண்டும்
சும்மா இருந்தால் நீயோர் நாய்தான்.

தெற்கை வடக் காண்ட தெந்நாள்?—இல்லை
முன்னாள்—அஃ
திந்நாள்—கேள்
சீர்பட வேண்டுமன்றோ உன் நாள்?—நல்ல
திருவேண்டும் புகழ்வேண்டும் தமிழ்க்குரிமை
வேண்டும்
தீயர் தொலையும் நாளே பொன்னாள்!

பொற்குவை தன்னைக் கரண்டி— யாற்
சுரண்டிப்— பல
வண்டி— ஏற்றிப்
போனான் நமக்கே திங்கே உண்டி?— உன்
பொய்யாத வாழ்வெங்கே மெய்யான உணர்வெங்கே
போயினவோ இருள் மண்டி?

இன்றே உனது முதல் வேலை— இது
காலை— கொடுங்
கோலைத் துண்டாய்
ஒடிக்க வேண்டும் திறத் தாலே— பார்
உன்படை! உன்னினம் நில்லதன் முன்னணி
உனக்குப் பகைவர் எந்த மூலை?

நன்றி வாழ்ந்திட வேண்டும்—உரம்
வேண்டும்—திறம்
வேண்டும்—உன்
நாட்டிற்கே நீ வாழ வேண்டும்—நம்
ஞாலப் பெரியார் செல்லும் பாதையினை விடாதே
விடுதலைப் பெரும்பயன் ஈண்டும்!

குடியரசில் இதுவோ கதி

கூவாயோ கருங்குயிலே
யாவரும் ஒன்றென்றெ— கூவாயோ?
ஏவலர் இந்தியர்கள் இரண்டாம் தொகுதி என்றார்
இக்குறை நீங்கிற்றென்றே இனிதாய் நன்றே (கூவாயோ)

குவலயத்தில் சமத்வநிலை காட்டவந்த
பிரஞ்சுக் குடிஅரசின் நிழலில்,
இவனுயர்ந்தோன் இவன்தாழ்ந்தோன் என்றுரைத்தால்
யார்சகிப்பார் அந்த அழலை?

கவிந்திருக்கும் ஒரு குடைக்கீழ் உள்ளவரில்
சிலர்க்குநிழல்; சிலர்க்குவெயிலோ?
குவிந்த பொருளோ விஷயமோ சமமாக
அடையாத தெவ்வகையிலோ?

மேலவர் என்றோர் தொகுதி
மீதிப்பெயர்க் கோர் தொகுதி!
மேன்மைக் குடியரசில் இதுவோ கதி? (கூவாயோ)

1931-இல்—**ழூல் பேரி** (Jules Ferry) நூற்றாண்டு விழாவின் போது 'சிந்தாமணி' நாடகத்தில் பிரஞ்சுத் தேர்தலில் 3 இலக்கம் தமிழர் கீழோராகவும் பிரஞ்சினரும் கலப்பினத்தை மேலினமாகவும் ஆக்கும் சட்டத்தைச் சாடிப் பாடியது.

புதுப்போர்

சாதி ஒழிய வேண்டும் என்பதும்
தமிழக விடுதலை வேண்டும் என்பதும்
குள்ளக் கருத்தா? வெள்ளம் போன்ற
தமிழர் நலத்துக்குத் தக்கன அன்றோ?

ஒழியாச் சாதி ஒழிய வேண்டும்
தமிழகம் அடிமை தவிர்தல் வேண்டும்
என்னும்இக் கொள்கை எல்லாத் தமிழரின்
கொள்கை அன்றோ? இந்தக் கொள்கை
வெல்லு மாயின் எல்லாத் தமிழர்க்கும்
அல்லல் தீரும் இழிவும் அகலும்
என்பதில் இம்மியும் பொய்ம்மை உண்டா?
தமிழ்ப்பெரு மக்களே, சற்று எண்ணுமின்;

பெரியார் சொன்னார் பெரியார் ஆதலின்!
அரிய இவற்றை அவரை அல்லால்
எவரால் இங்கே சொல்ல முடிந்தது?
எவர்தாம் இதுவரை சொல்ல லானார்?
சொன்னார் பெரியார் என்பது மட்டுமா?
செய்தார் பெரியார் செய்வார் பெரியார்?
என்பதில் இம்மியும் பொய்ம்மை உண்டா?

ஆயிரம் ஆண்டுகள் அகன்றன! வரலாறு
சாகவில்லை இருக்கக் கண்டோம்.
அவ்வர லாற்றில் ஓர் தமிழர் தலைவனைக்
கண்டதுண்டோ? காதுதான் கேட்டதா?
பெற்றோம் இன்றுதான் பெறற்கரும் பேற்றை!
பெற்றோம் இன்றுதான் பெரியார் தம்மை!

அன்புடையீரே அறிவுடைத் தமிழரே
பெரியார் எண்பது வயதும் பெற்றார்
இருக்கும்போதே விடுதலை எய்தலாம்
கட்சி வேண்டாம் கலகம் வேண்டாம்
எப்பிரி விற்கும் ஆட்படல் இன்னலே!
எல்லா மக்களும் இரும்புக் குண்டுபோல்
ஒன்று படுதல் வேண்டும் இன்றே!
நன்று பெறுதல் வேண்டும் அனைவரும்!

திராவிடர் கழகம் சிறிய தன்றே,
அஃது பெரியார்க் குரிய தன்றே.
சாற்றுவேன்; அஃது தமிழரின் உடைமை!
பொதுவாம் இயக்கம்! பொதுவாம் நிறுவனம்!
அங்கி ருந்து கிளம்பும் அரும்போர் நிறுவனம்!
பொதுப்போர்! புதுப்போர்! எழுக எழுக!

புதியதோர் தமிழர் உலகம்
இதோ! இதோ! வெல்க எழிற்றமிழ் நாடே!

குயில் 8—7—58

எது பிரிவினை மனப்பான்மை?

பிண்ணாக்கு நிறம்! பிளவிலாக் குளம்புகள்
வெண்முகம்! நீள்காது! மிகமிக அழகு!

தெருவிற் புகுந்து தெருவில்என் வீட்டின்
அருகில் வந்ததும் அருமை! அருமை!

வீட்டினுட் புகுந்தது, காட்டுத்தழை என்று
சுவடிகள் துணிகளை மென்றுதின்றதும்
சொல்லொணாப் புதுமை! சொல்லொணாப் புதுமை!

வாய்திறந்து வண்ணம் பாடித்
தூய்மையைத் துடைத்ததும் மெச்சத் தக்கது!

துணிவுடன் அடுக்களைச் சோற்றுப் பானையை
உருட்டி முழுதும் இனிதாய் உண்டதைப்
பார்க்கப் பார்க்கப் பார்ப்பார் கண்கள்
மகிழ்ச்சி மத்தாப் பாக விளங்கின!

தன்னுளந் தாங்காது வீட்டின் தலைவன்
வாய்பெருத்த வடக்குக் கழுதையே
வெளியே போநீ என்று விளம்பினான்.

இதுபிரி வினைமனப் பான்மை என்று
கத்து கின்றதே கழுதை
கத்து கின்றதே கத்து கின்றதே!

குயில் 29—7—58

காமராசர் ஆட்சியில் ஓட்டை

கண்ணில் இடறி மண்ணைத் தூவும்
காட்டுநரி போலே— மக்கள்
கருத்தி லெல்லாம் பத்த வச்சலர்
வருத்தம் தூவ லாலே— பார்

கலக லத்தது கோட்டை— ஊர்
காட்டு கின்றது சூட்டை— அது
நலிய வைத்தது நாட்டை— நம்

நல்லகாம ராசர் ஆட்சியின்
நடுஅல் வந்தது பெரிய ஓட்டை (கண்)

திண்ணைத் தூங்கிப் பார்ப்பா— னவன்
திரு நீற்றை அள்ளி— நம்
நண் பமைச்சி ராம சாமி
மேல் எறிந்தான் துள்ளி— அவன்

நடத்தை யெல்லாம் தப்பே— தமிழ்
நாடெல் லாம்க சப்பே— அப்
படுபா விகு திப்பே— நம்

பத்தவச்சல னார்க்கு மட்டும்
அத்தனையும் மிக இனிப்பே! (கண்)

மக்கள் நிகர் என்று கூட்டில்
வைத்திருந்த தேனைப்— போய்
நக்குவதா கோயிலிலே
பிச்சைக்காரப் பூனை?— தமிழ்

நாட்டை ஆள வந்தார்— புகழ்
ஏட்டை யேன்ம றந்தார்?— பழி
மூட்டை யேசு மந்தார்—நம்

முத்தமிழ் மானம் போக்கப்
பத்த வச்சல மா பிறந்தார்?
தக்க தமிழ்த் தாயகந்தான்
தலை குனிய லாமா?—ஏன்
சரிநிகர் எல்லாரும் என்றால்
தருமம் கெட்டுப் போமா?

சாதி என்ற பண்டம்—நம்
தாய கம் சுரண்டும்!—அது
தீதுவைத்த குண்டம்—இத்

தீச் செயலை ஆதரிப்போன்
செல்வம் சேர்க்க அலையும் முண்டம்.

குயில் 26—1—60

நேருவின் ஆட்சி

நேருவின் ஆட்சி தீருகின்ற நாள்
நெருங்கிற் றென்று கொட்டடா முரசம்!
சாரும் ஆரியர் வாழ வைக்கு மோர்
தன் விருப்பத் தனியாட்சி நோய் கொண்ட
(நேருவின் ஆட்சி)

இந்தி புகுத்தித் தமிழ் விளக்கவித்தான் தன்
இனத்த வர்க்கே செல்வம் குவித்தான்
செந்தமிழ் நாட்டார் வாழ்வைக் கவிழ்த்தான்—இன்று
செல்வாக் கெல்லாம் இழந்து தவித்தான்.
(நேருவின் ஆட்சி)

தமிழகத்தின் பெருவரு மானம்— எல்லாம்
வடவருக்குத் தான் செய்யும் தானம்!
தமிழ் நாட்டமைச்சர் எவர்க்கும் தன் மானம்
சற்றும் வேண்டாமாம் எள்ளள வேனும்!
(நேருவின் ஆட்சி)

காங்கிரசுக்குத்தான் பெற்ற தங்கை— தலைவி
காசில் விளையாடுகிறவள் தங்கை!
ஆங்காண் என்றூதினாள் தன் ஆணைச் சங்கை இதோ
அவனே பூண்கின்றான் அவன்கால் விலங்கை.
(நேருவின் ஆட்சி)

சமநிலை நோக்கிடும் ஆட்சியின் மூலம்— தன்
சமையமா? சாதியா? உமிழாதா ஞாலம்?
சுமை தாங்கி சுமையினைத் தனதென்ற காலம்
தொலைந்தது தொலைந்தது நாட்டில் எப்பாதும்
(நேருவின் ஆட்சி)

குயில் 15—9—59

இந்தித் திணிப்புச் சரியல்ல!

அமைதி வேண்டும் நாட்டினிலே
அன்பு வேண்டும் என்பார்
ஆழ மடுவில் நீரைக் கலக்க
வேண்டாம் என்று சொல்வார்.

தமிழகத்தில் இந்தி திணிக்கச்
சட்டம் செய்தார் அவரே
சாரும் குட்டையில் எருமை மாட்டை
தள்ளுகின்றார் அவரே!

சுமக்க வேண்டும் இந்தியினைப்
பொதுமொழியாய் என்பார்;
தொலைய வேண்டும் எதிர்ப்புக் கூச்சல்
தொலைய வேண்டும் என்பார்;

தமிழ் மொழியை அழிக்கவேண்டும்
என்றவரும் அவரே
தமிழகத்திலே புகுந்த
சாக்குருவிகள் அவரே!

குயில் 1—5—62

இந்தி ஒழிக

தமிழ்வாழ்க தமிழ்வாழ்க என்று சொன்னான்
தாமரையின் வாய்மலர்ந்து தேனைப் பெய்தான்;
தமிழ் இதுபார் என்றுதன் உள்ளங் காட்டி,
தன்னுயிரில் அதுகாட்டி, என்றன் தோளை
அமிழ்திதுவா எட்டியா என்று தொட்டாள்
அமிழ்தென்றேன் ஆம்என்றேன் மகிழ்ந்து நின்றேன்
கமழ்இமை கனியிதழும் தந்தாள் உண்டேன்
கண்திறந்தேன் வேறொருத்தி வருதல் கண்டேன்.

தமிழ் வீழ்க தமிழ்வீழ்க என்று சொன்னாள்
தமிழ்க்காதில் ஈயத்தை உருக்கி வார்த்தாள்
தமிழில்லை என்றுதன் உளத்தை காட்டி
தன்னுயிரிற் பகைகாட்டி என்றன் தோளை
அமிழ்திதுவா எட்டியா என்று தொட்டாள்
அப்பட்டம் எட்டிக்காய் அடியே என்றேன்
உமிழ் இந்தி நான் என்றாள்! ஒழிவாய் என்றேன்
ஒழிப்பவர்கள் ஒழிக்கட்டும் ஒழியேன் என்றாள்.

குயில் 17—1—61

இராசாசி வயிற்றெரிச்சல்

உம் நாடகம் செல்லுமா நரியாரே?

சென்னை விலங்கு மருத்துவம் செய்முறைக்
கல்லூரியின் தமிழ்க் கழகந் தன்னைத்
தொடக்கம் செய்த இராசாசி சொன்னார்:
''வெறுங் கூச்சலிடுவதால் சாதிவேர் அறாது''

பெரியார் தாமும், பெரியார் கொள்கைக்
குரியார் தாமும், சாதிக் கொள்ளை நோய்
ஒழிக்கும் பணியில் ஓய்விலா துழைப்பது
வையம் அறியும்! மறுக்க ஒண்ணாது!

வெறுங்கூச்ச லிடுவதாய் இராசாசி விளம்பினால்
ஆரைப் பற்றி விளம்பிய தாகும்?

வெல்லும் பெரியார் வெறும் பேச்சுக்காரரா?
வீரத் தமிழர் வெறும் பேச்சுக் காரரா?

முன்னாள் நீர் ஒரு முதலமைச்சராய்
இருந்தீர் இந்தியைக் கொண்டு வந்தீர்!
உமது வாலை ஒட்ட அறுத்தது
பெரியார் வெறும் பேச்சுத்தானா? பேசுக.
அமைச்சுக் கட்டிலும் அரோகரா ஆனதே,
பெரியார் வெறும் பேச்சுக்காரரா? பேசுக!

சாதி கனவிலும் தலைகாட்டாமல்
காதிலும் சாதிக் கதைகேளாமல்
ஒழிக்கப் படுவதை உணர எண்ணினால்
விழிக்குக் கறுப்புக் கண்ணாடி வேண்டா!
''ஒருவர் மேல் அன்பு வைத்தால்தான்
ஒழியும் சாதி வெறுப்பால் ஒழியாது''

அடியோடு மரத்தை அகற்ற எண்ணுவோன்
ஆணிவேர் மேல் அன்பு வைப்பானோ?
வன்புமிக்க சோறு விற்பான்மேல்
அன்பு வைத்த பெரியார் அறிவுரை
என்னாயிற்று? நன்று கருதுக!
பார்ப்பான் என்ற பேர்ப் பலகைதான்
போனதா புகலுக! இல்லையே! இல்லையே!

ஆயிரம் தமிழர், அன்புப் போரில்
புழுவாய்த் துடித்தனர், போனதா பலகை?
எப்போது பலகை எடுக்கப் பட்டது?
தப்பேது மின்றி எண்ணுக சற்றே!
விரிவாய்ப் படித்ததாய் விளம்பி நிற்பீர்,
அரிய அலுவல் பார்த்தாய்ப் பேசுவீர்,
ஆண்டில் முதுமை அடைந்தேன் என்பீர்,
''மக்கள் நிகர்'' எனும் மிக்க சிறிய
பாடமும் அறியாக் குள்ளை
நாடகம் செல்லுமோ நரியாரே?

வெல்க!

என் தாய்நாடே! இன்தமிழ் நாடே!
பொன்னிறக் கதிர்விளை நன்செய் வளத்தின்
தேன்மலர் சோலையும் தென்னையும் வாழையும்
வானிடை உயரும் மங்காச் சிறப்பினை!
கனியென்று கட்டிக் கரும்பென்று வையத்
தனியென்று செந்நெல் தருவதோர் வளத்தினை!
குன்றாப் பயன்தரு குன்றுகள் உடையை நீ!

இன்பமெனும் புதுப்புனல் ஆறுபாய் எழிலினை!
காடுகள் கழனிகள் ஓடைகள் புள்ளினம்
பாடும் பொய்கை பலப்பல உடையைநீ!
மின்தூங்கு மணிகள் மேவினை மாற்றுயர்
பொன்தூங்கு நிலவறை பொன்றாத் திருவினை!
உலகினை அழைக்கும் ஒளிமுத்துக் கடல்கள்
இலகு பவழ இலக்குகள் உடையை நீ!
இப்பார் எல்லாம் ஏந்துகை நிரப்பும்
உப்பளச் செல்வம் உதவும் திறத்தினை!
உழுவார் மனப்படி மழைபெறும் பேற்றினை!
ஒழியா தசையும் தென்றல் உடையை நீ
முகத்து நிலவு காட்டி மகளிர்
அகத்திறம் காட்டி ஒழுகும் அழகினை!
நாளை தூக்குக உலகை எனில் இன்றே
வாளைத் தூக்கும் மறவர் உன் மக்கள்!
தத்துவ முதல் நூல் உலகுக்குத் தந்தனை!
கத்திலா இலக்கியம் கடலெனக் கண்டனை!
அமிழ்தென ஒருபொருள் உண்டெனக் காட்டும்
தமிழ் உன் மூச்சும் பேச்சும் ஆம்எனில்
என்ன இல்லை உன்பால்?
அன்னாய் அளப்பரும் பரப்பினை வெல்கவே,

மீட்சிப் பத்து

பொன்னிலும் மண்ணிலும்
பெண்ணிலும் நெஞ்சைப் புகுத்தலல்லால்
தன்னல நீக்கிப் பெரியார்
நெறிநின்று தாய்நிலத்தை
முன்னுற மீட்டுத் தமிழ், கலை,
வாழ்க்கைமுறை தழைக்கத்
தன்மானம் காக்க வேண்டாமோ
அருமைத் தமிழர்களே?

பாம்பாகச் சீறும் வடவரின்
பல்லைப் புய்த்தலின்றி
மேம்பாடு கோரி வெறும்
பாடுபட்டுக் கிடப்பதுண்டோ?
நாம்பாடு பட்டதெல்லாம்
விழலோ? தமிழ்நாட்டுரிமை
வேம்பா? அடிமை நிலைகரும்பா?
தமிழ் மேன்மக்களே!

உணவுற்ற சோறும் பறித்தான்!
தமிழின் உயர்வழித்தான்!
மணலுற்ற தென்றான் தமிழகம்!
செந்தமிழ் மாணவரே
தணலற்ற வீட்டுக்குள் தைப்பொங்கல்
பாடும் தலைவருண்டா?
நுணலாநாம்? தேவாங்கா?
ஆமையா? சற்றே நுவலுவிரே!

ஊர்ப்படம் நீக்கிப் பன்னாட்டுப்
படத்தின் உருஎரிக்கும்
தீர்ப்படங்கற்கும் இணக்கம்
தாராமல் திரைப்படத்திற்
பேர்ப்படங் காட்டிடும் பெண்ணான
பத்தரை மாற்றுத்தங்க
வார்ப்படங்கண்டால் மலைப்
படங்கான் ஓர் கலப்படமே!

யார்தாம் தலைவர்? நல்வழி
காட்டுவோர் யாவர்? இந்நாள்
யார்தாம் தமிழரைக் காக்கப்
பிறந்தார்? இனிப்பிறவார்
யார்தாம்? அவர் நம் பெரியார்தாம்
இல்லைஎனில் பிறகு
யார்தாம் புகலுவீர் யார்தாம்
புகலுவீர் இந்நிலத்தே

மெய்யேந்தித் தோளினில்
வேலேந்தி வாழ்ந்த தமிழரிடம்
கைஏந்தி, வேந்தரின் காலேந்தி
ஏந்திக் கயல்விழியால்
மையேந்தும் மாதர் இதழினை
மன்னர்கள் உண்ண ஏந்திப்
பொய்யேந்தும் ஆரியர்நாட்டில்
கோல்ஏந்தவும் போந்தனரே.

முந்தைக்கு முந்தை அதன் முந்தை
ஆட்சிமுறை வகுத்த
எந்தைக்குத் தந்தை அவன்
தந்தையின் தந்தை பெற்ற புகழ்

கந்தைக்கும் சோற்றுக்கும்
இல்லாமை தன்னிற் கரைத்திடில் என்
மைந்தரின் மைந்தருக்கு வைப்பேன்
விடுதலை வாழ்வினையே.

விழிக்குத் தெரிந்த தமிழகம்
இல்லையாம்— மேலுமிந்த
மொழிக்குச் சிறந்த தமிழ்முதல்
இல்லையாம் முன்னவரின்
வழிக்கென்று யாதும் வரலாறும்
இல்லையாம் ஆரியரைப்
பழிக்குப் பழிவாங்கல் அன்னாரின்
ஆட்சி பறிப்பதுவே.

தமிழரின் மேன்மை இகழ்ந்த
வடக்கர் தறுக் கடக்கி
அமைந்தனர் மூவேந்தர்;
அன்றே அவரை அழித்திருந்தால்
இமையம் பிறந்திடு முற்பிறந்திட்ட
இன்பத் தமிழைத்
தமது வடமொழி தந்ததென்றார்
அச்சழக்கர்களே!

நாவலந் தீவே நமது! பிறகு
நமை அடைந்த
பாவிகள் ஆரியர் கூலியாய்க்
குற்றக் குழுவினராய்
மேவினர் நம்மடி மெல்லவே
நம்தலை மேலுமுற்றார்,
யாவையும் வவ்வினர் ஈவதுண்டோ
தமிழ் நாட்டையுமே!

அவர் செல்லும் பாதை

முன்னே போகும் குதிரை—அதைத்
தன்ன தென்றார் நேரு!
முன்னை நாகரீகம்—அறம்
முற்றிய பண்பாடு
நன்ற மைந்த நாடு—நம்
நல்ல தமிழ் நாடு
தொன்மை யான நாட்டை—மிகச்
சுரண்ட வந்தார் நேரு.

சீக்கியரின் நாடும்—மற்றும்
சின்ன பல நாடும்
தூக்க முற்றபோது—முடி
சூடிக் கொண்ட நேரு!
பார்க்க நேர்ந்தபோது—ஓடிப்
பறந்திடுவார் நேரு!
ஏய்க்க வந்தார் நேரு!—இந்தி
எவர்க்கும் வேண்டு மென்றே.

தில்லியிலே குந்தி— நேரு
செப்பு மொழி எல்லாம்,
நல்ல சட்ட மென்றார்— அது
நமக்கு மென்று சொன்னார்.
எல்லை யற்ற நாளாய்— இங்
கிருந்த தமி ழாட்சி
இல்லை என்று சொன்னார்— அதை
யாவர் ஒப்பு வார்கள்?

படை யுடையார் நேரு— அந்தப்
பதவி நிலை யாமோ?
குடம் உடைந்து போனால்— அதன்
குற்றோ டெல்லாம் மண்ணே!
கமை விலைபோ காதே— அது
கட்டித் தங்க மாமே
இடை நடுவில் நேரு— அறம்
ஏற்று நடப் பாரா?

குயில் **23.5.60**

மிடிமை தீரக் கடமை புரிவிர்

காலை மலர்ந்தது செங்கதிர் எழுந்தான்
கண்மலர் வீரே உலகில் மாந்தரே!
வேலைதொடங்குவீர் மெய்யான வழியில்
விருப்பமும் குறிப்பும் அறம்எனக் கொள்வீர்
ஆலையிற் கரும்புபோல் வாடினர் பல்லோர்
அவர்களை மீட்டல் அறத்தின் முதன்மையாம்
சோலையில் குயில்கள் பாடி நலம்செயும்
துளிரன்றி ஆயிரம் தேடுவ தில்லையே!

மக்களை நடத்தும் சட்டமும் நடப்பும்
மாய்த்திடும் பசிநோய் வளர்த்திடல் அறிந்தீர்!
தக்கது நாடி ஒற்றுமை வலியினால்
தகர்த்திட வேண்டிக் கொடுத்திடுவீர்கள்
கொக்கும் இரைபெற இருந்திடும்; வந்தால்
கொத்திடத் தயங்கிப் பசித்திடல் உண்டோ?
கைக்குள் கொண்டுளீர் மீட்சி மருந்தினை
கடமை புரிவிர் எழுக தொண்டரே.

பாரதிதாசன் குயில் **10.9.67**

போர் தொடங்கு!

கழுகான தில்லியின் கண்ணைப் பிடுங்கு!
காமராசனே போரைத் தொடங்கு!
முழுது தமிழகம் உனைஆ தரிக்கும்
முத்தமிழ்க் கொடியினை வானில் விரிக்கும்!
(கழுகான தில்லியின்)

அழுதனர் உன்மக்கள் அரிசிக்குத் துடித்தார்
அன்பிலா வடக்கர் பழம்பாடம் படித்தார்
பழகினை பல்லாண்டு தில்லி யோடு
பழிகாரரால் வாழுமா தமிழ்நாடு?
(கழுகான தில்லியின்

ஆட்சியின் அடிப்படை பார்ப்பனர் தந்நலம்;
ஆட்சியில் இருப்பதும் அதேபார்ப் பனகுலம்
காட்டி வந்துள மனப்பான்மை யாவும்
கருதும் நெஞ்சில் நெருப்பைத்தான் தூவும்.
(கழுகான தில்லியின்

நீட்டத் தமிழர் துடிக்கும் துடிப்பை
நீக்குநீ நீக்குநீ வடவர் பிடிப்பை.
ஆட்பட் டோரின் அமைச்சராய் இராதே
ஆளும் தமிழரின் அரசென வாழ்கநீ!
(கழுகான தில்லியின்

குயில் 9.6.5

சீனாவை எதிர்ப்பது தமிழர் கடன்

அடிவைத்த இடத்தினிலே சீனர் தம்மை
அடித்துவிரட் டுதல் வேண்டும்! விடக் கூடாது!
படிவைத்த புகழுடைய தமிழ்ப்பண் பாட்டைப்
பண்டுமுதல் எதிர்ப்பதுசீ னர்பண்பாடு!
வெடிவைப்பான் தமிழர்பண் பாட்டினுக்கே
மேலும் அவன் பொதுவுடைமைக்காரன் அன்றோ!
குடிவைத்த வீட்டுக்கே தீயை வைக்கும்
கொள்கையினோன் பொதுவுடைமைக் காரனாவான்.

நன்றியிலான் பொதுவுடைமைக் காரன்! இந்நாள்
நாடுபிடிக் கும்கொள்கை அவனின் கொள்கை!
புன்தொழிலே அவன் தொழிலாம்! அவனுரைக்கும்
பொதுவுடைமைப் பண்பாடும் அவன்பால் இல்லை
கொன்றுகுவிப் பான்மக்கள் தம்மை! ஆடு
கோழிகளும் மாந்தர்களும் அவனுக் கொன்றே,
வன்பனைப்போய் வெல்லுவது தமிழர் வேலை;
வடநாட்டு நரிக்கூட்டம் போர் செய்யாது.

சீனனால் வருந்தொல்லை தில்லிக் காரத்
தீயருக்கு மட்டுமன்று; நமக்குத்தானே?
ஆனதினால் தமிழர் எலாம் போருக்கான
ஆயத்தம் செய்திடுக! எழுக இன்றே
தான்நினைக்கும் காரியத்தை நாட்டு மக்கள்
தடுக்கின்றார் ஆனதினால் சீனாக்காரன்
தானுழைந்து கொள்ளட்டும்! என்னை அன்னோன்
தலைவனாய்ச் செய்திடுவான் என்று நேரு,

சும்மா இருந்தாலும் இருக்கக் கூடும்
தூய்தமிழர் தூங்காமல் இருக்க வேண்டும்!
இம்மண்ணைப் பகைக்குக்காட் டிக்கொடுத்தே
இனிதாகத் தாம்வாழ்ந்த பார்ப்பனர்கள்
அம்மம்மா ஒருவரா? பலபேர் அன்றோ!
ஐயரென்றால் ஐயமே எடுப்போர் ஆவார்.
எம்மண்ணை எப்பார்ப்பான் போரால் வென்றான்?
எத்துக்கள் செய்வதவர் வித்தும் வேரும்.

தமிழர்கடன் எது? அதனைச் சாற்றக் கேளிர்
தலைகொழுத்த சீனரைப்போய்த் துரத்த வேண்டும்
இமைக்கு முன்னம் இங்குள்ள பொதுவுடைமை
என்பவரைச் சிறைக்குள்ளே தள்ள வேண்டும்.
சமயத்தில் காட்டிக் கொடுக்கும் பார்ப்புத்
தலைக்கொருவர் மேற்பார்வை போட வேண்டும்
அமைவாகப் போர்ப்படையின் தலைமை தன்னை
ஐயரின்றித் தமிழர்களே ஏற்க வேண்டும்.

குயில் 29—12—59

வருக போரே!

முந்நூ றாண்டின் பின்னே—யாம்
முதலிற் காணும் போரே
தின்பாய் நல்ல கொலைகள்—அந்தச்
சீனாக் காரர் தலைகள்.

இந்நாட் டாரின் வீரம்—பார்
என்று காட்டும் போரே
செந்நாய் இதைக் கருதிக்— குடிக்கும்
சீனாக்காரன் குருதி.

போருக்குத்தான் தோளை— அவன்
பழைய வீர வாளை
பாருக் கெல்லாம் காட்டப் பண்
பாடி வந்த போரே!

ஊராசையால் வந்தான்— அவன்
உண்மையை மறந்தான்
சீரழிந்தான் கள்ளன்— அந்தச்
சீனாக்காரக் குள்ளன்.

இமையத்துக்கே வெற்றி—தென்
குமரிக்கு நல் வெற்றி!
கமழும் காவேரிக்கும்—நற்
கங்கைக்குமே வெற்றி!

சுமை சுமையாய் வெற்றி—யாம்
சுமக்க எண்ணி வந்தாய்,
அமைதி காக்கும் போரே— நல்
அறத்துக் குத்தான் வெற்றி!

இனமுழக்கம் **30.11.62**

சூயென் லாய் சீனரின் நோய்

சீன மக்களுக் கேற்பட்ட ஒரு நோய்
சூயென் லாய்
சீர்பட்டு வருகின்றாள் உலகத்தாய்
குரைத்தது நாய்!
பூனைக்குட்டி வரிப்புலியின் வாய்
புகுந்தது போய்— எம்
பொன்னாட்டுத் திறம் எண்ணாத ஒரு சேய்
சூயென்லாய்!

மலையில் முட்டத் தலைமை பெற்றானா
வெல் வானா?
வாழ்விற்கலை வாழ்வு பெற்றது சீனா
வாழவைப்பானா!
வலைவீசிப் பிடிக்க வந்தானா
நாங்கள் மீனா?
மண்ணாய்ப்போகும் நாளிது தானா
செஞ் சீனா!

புறமுதுகு காட்டாத நாடு—
பாரத நாடு
பூவுலகில் முதலில் வாளோடு
பிறந்த நாடு!
அறங்காக்க வாழ்ந்திடு நாடு
பொன்னாடு— நல்
அறிவில்லாத சீனனை உயிரோடு
புதைக்கும் நாடு!

வலை விரித்தான் ஆச்சாரி

போகாதே சாகாதே

வலைவிரித்தான் பார்ப்பானடா
மக்களெலாம் வருகஎன்பான்
கலையழித்தான் கண்ணிவைத்தான்
போகாதே— நாம்
கண்டபயன் போதுமினிச்
சாகாதே!

நலிவுசெய்வான் பார்ப்பானடா
நாலுசாதி வாழ்க என்பான்
புலியடிப்பான் கறிக்காகப்
போகாதே— நீ
போனமட்டும் போதும் இனிச்
சாகாதே!

பள்ளிஇரு பத்தாயிரம்
படிப்பவர்கள் படிக்காமல்
கொள்ளிவைத்தான் ஆச்சாரிதான்
போகாதே— அக்
கொள்ளைநோய்க்கு மருந்துமில்லை
சாகாதே!

மதிதமிழர் ஒழியவேண்டும்
மடப்பார்ப்பான் வாழவேண்டும்
இதுதான்ஆச் சாரிஎண்ணம்
போகாதே— நீ
இதுவரைக்கும் பார்த்துவிட்டாய்
சாகாதே!

பன்னாடைக் கட்சிகளும்
பழிவாங்கும் சின்னவரும்
என்கூட்டம் என்றுரைப்பான்
போகாதே—அவ்
வெறிமூட்டும் கூட்டத்தினாற்
சாகாதே!

குயில் 16—2—60

வாரீர்

இந்தி எதிர்த்திட வாரீர்—நம்
இன்பத் தமிழ்தனைக் காத்திட வாரீர்! (இந்தி)

முந்திய காலத்து மன்னர்—நம்
முத்தமிழ் நாட்டினில் தொத்திடுநோய் போல்
வந்த வடமொழி தன்னை—விட்டு
வைத்ததனால் வந்த தீமையைக் கண்டோம். (இந்தி)

செந்தமிழ் தன்னில் இல்லாத—பல
சீமைக் கருத்துகள் இந்தியில் உண்டோ?
எந்த நலம் செய்யும் இந்தி—எமக்
கின்பம் பயப்பது செந்தமிழன்றோ! (இந்தி)

தென்னாடு தான் எங்கள் நாடு—நல்ல
செந்தமிழ்தான் எங்கள்தாய் மொழியாகும்.
புன்மைகொள் ஆரிய நாட்டை—எங்கள்
பொன்னாட்டினோடு பொருத்துதல் ஒப்போம். (இந்தி)

இன்னலை ஏற்றிட மாட்டோம்—கொல்லும்
இந்தியப் பொதுமொழி இந்தி என்றாலோ
கன்னங் கிழிந்திட நேரும்— வந்த
கட்டாய இந்தியை வெட்டிப் புதைப்போம்! (இந்தி)

குயில் 15—7—48

இந்தி எதிர்ப்புப் பாட்டு

தமிழ்

அன்னைக்குச் சோறில்லை எம்மிடத்தில்— இந்தி
ஆனைக்குத் தீனியும் கட்டாயமாம்
சின்னபிள்ளைக்குத் தாய்ப் பாலில்லை— இந்தித்
தீ நஞ்சை ஊட்டுதல் கட்டாயமாம்!

கல்லாமை என்னுமோர் கண்ணோய்க்கே— இந்திக்
கள்ளிப்பால் ஊற்றுதல் கட்டாயமாம்
இல்லாமை என்னுமோர் தொல்லைக்கு மேல்— இந்தி
இருட்டில் வீழ்வது கட்டாயமாம்!

அம்மா எனத்தாவும் கைக்குழந்தை— இந்தி
அம்மியில் முட்டுதல் கட்டாயமாம்
இம்மா நிலத்தினில் கல்வித்திட்டம்— இவ்வா
றிட்டதோர் முட்டாளைக் கண்டதில்லை!

தாய்மொழி நூற்றுக்கு நூறுபெயர்—பெறத்
தக்கதோர் கட்டாயம் ஆக்கிவிட்டால்
போய்விடும் கல்லாமை! இங்கதன்பின்—பிற
புன்மொழிகள் வந்து சேரட்டுமே!

குயில் 15—7—48

இந்தி எதிர்ப்பு முரசு

பெருநாவற் றீவினிலே
இருநாடு ண்டவைகளிலே
திருநாடாம் தமிழ் நாடே
எந்தாய் நாடாம்!
வருமொழியாம் இந்தியையும்
வடநாட்டார் ஆட்சியையும்
ஒருநாளும் ஒப்போமென்
றதிராயோ முரசே!

சேரர் பாண்டியர் சோழர்
பேரர்க்குப் பேரரெனில்
வேரஞ்சிப் போம்வடவர்
நாடஞ்சிப் போம்!
ஓரிந்திக்கோ வடவரின்
ஒப்பந்தக் காரர்க்கோ
ஒருபோதும் தாழோமென்
றதிராயோ முரசே!

அல்லற்கஞ்சோம் கடுமொழி
சொல்லற்கஞ்சோம் ஒருசிறை
செல்லற்கஞ்சோம், அஞ்சோம்!
தூக்குக் கஞ்சோம்!
இல்லுக்கோர் தமிழ் மறவன்
ஈட்டுக்கோர் நாட்டுப்பெண்
தொல்லைதரும் இந்தியினைக்
கொல்லோமோ முரசே!

குண்டுக் கஞ்சோம் வடவர்கள்
கூட்டுக்கஞ்சோம் பலபல
குண்டர்க்காம் செய்தித்தாள்
கூற்றுக் கஞ்சோம்!
அண்டிற்றா இந்நாட்டில்
அயலானின் இந்திமொழி?
மண்டைப்புழு மாய்ந்தது வென்று
அதிராயோ முரசே!

குயில் 15—7—48

எழுக!

எடுப்பு

குமுறும் தமிழ்க் கடலே—இந்தி
கொணரும் பகை மேல் எழுவாய்! உள்

—குமுறும்

உடனெடுப்பு

நமதே இந்தப் பழமைத் தமிழகம்
நாமில்லை பிறர் அடிமை—உள்

—குமுறும்

தொடுப்பு

அமுதே எனுமோர் தமிழே நாங்கள்
அனைவரும் நுகர்வோம் அல்லால்
இமை நேரத்தும் ஒப்புவதில்லை
இந்தியை எதிரியின் நஞ்சை
அமைதி காண்போம்! ஆட்சியை நிறுவ
அணி அணியாய் முன்னேறாய்!—உள்

—குமுறும்

குயில் 15—7—48

என் தமிழா!

செந்தமிழ்க்கு நின்ற உயிர்
இந்தி வந்தால் நின்றுவிடும்

கட்டாயம் இந்திதனைக்
        கற்க அரசினர்கள்
சட்டமியற்றுவதில்
        சம்மதமோ என் தமிழா!

கன்னல் தமிழ்க்கல்வி
        கட்டாய மாக்காமல்
இன்னல் தரும் இந்தியினை
        எண்ணுவதோ என்தமிழா!

தாய்க்குச் சலுகையின்றித்
        தாழ்கின்றாள்! இந்தி எனும்
பேய்க்கு நறுநெய்பால்
        பெய்க என்றார் என்தமிழா!

உறவிட்ட பார்ப்பனர்கள்
        இந்தினை ஊளையிட்டும்
பிறவிக் குணங்காட்டும்
        பெற்றியுணர் என்தமிழா!

''தமிழழியு மானால்
        தமிழர் அழிவர்'—இதை
நமைவிழுங்க வந்தவர்கள்
        நன்கறிவர் என் தமிழா!

தம்மவர்கள் நன்மைக்கே
        தக்கதென்றால் இந்திதனை
நம்மவர்கள் அன்னவர்கால்
        நக்குகின்றார் என் தமிழா!

உடல்காக்கச் சோறில்லை
என்னுங்கால், நம்பகைவர்
கடல்காட்டி வீழ்என்று
கத்துகிறார் என்தமிழா!

தென்றற் பொதியமலை
செந்தமிழ்க்கு மீதியாய்
நின்றஉயிர் இந்தி வந்தால்
நீங்கிவிடும் என்தமிழா!

மொகலாயர் வந்து
முடிபூண்டும் தம்மொழிதான்
சகலர்க்கும் சட்டமென்று
சாற்றவில்லை என் தமிழா!

தாய்மொழிக்கு நேரெதிர்ப்பாய்த்
தம்மொழியை வற்புறுத்தும்
பேய்களை நாம் கண்டதில்லை
பேருலகில் என்தமிழா!

அன்று தமிழ்நூல்
அழித்தார்கள் ஆரியர்கள்
இன்றுதமிழ் வேரறுக்க
எண்ணிவிட்டார் என் தமிழா!

ஓரிதனைச் சோளவயல்
உட்சேர்ந்தாற் போலிங்கே
ஆரியரைச் சேர்த்த
அவதியிது என்தமிழா!

காய்ச்சலுறு நாட்டின்
கனித்தமிழே யல்லாது
மூச்சிறுத்தும் இந்திவந்து
முட்டுவதா என் தமிழா!

தேனுக் கதிகாரம்
சேர்ந்துவிட்டால் தன்கொடுக்கால்
வேளைக்குவேளை
விளையாடும் என் தமிழா!

இயற்கைத் தமிழ்மொழியை
ஈடழிப்பதோ இந்திச்
செயற்கைமொழி உன்நாக்கைத்
தீண்டுவதோ என் தமிழா!

உய்யும் தொழிற்கல்வி
உள்ளதுவா இந்தியிலே!
துய்ய கலைக்கதிலே
தோதுமுண்டா என்தமிழா!

நாட்டுரிமை நாட்ட
நடுமொழியாய் இந்திதனை
நாட்டிவிட்டால் அவ்வுரிமை
நாடிடுமோ என்தமிழா!

பலபாஷை ரஷ்யர்களின்
பச்சை விடுதலையை
உலகோர் வியப்ப
துணராயோ என் தமிழா!

நிலவடையும் தண்தமிழை
நீக்குவதோ? இந்திக்
கலவடையை மாட்டிக்
கதறுவதோ என்தமிழா!

இந்தியிலே வீரம்
இருக்குதெனும் ஈனர்களின்
புத்தியிலே பொய்யே
புழுத்ததுவே என் தமிழா!

இந்திக் கருத்துக்கள்
இங்குண்டு செந்தமிழின்
கந்தமெலாம் இந்தியிலே
கட்டச்சொல் என் தமிழா!

இந்தி தனைப்புகுத்தி
ஏற்படுத்தும் நல்லுரிமை
பந்தியிலே வேறான
பார்ப்பனர்காம் என்தமிழா!

நல்லுரிமை தேடும்
நரிகள் முகமொன்றே
சொல்லும் அவர் எண்ணும்
சூழ்ச்சிகளை என்தமிழா!

பார்ப்பனர்க்கே இந்திவரும்
பச்சைத் தமிழரெலாம்
சீர்ப்படுதல் எவ்வாறு
செப்பிடுவாய் என்தமிழா!

பள்ளியிலே தேர்ச்சி பெறும்
பத்தில் ஒருதம்ழன்
தெள்ளனவே இந்திவரின்
தேறான் காண் என்தமிழா!

சாதி யொழித்துச்
சமயப்பித்தம் தொலைந்தால்
மீதி இருத்தல்
விடுதலைதான் என்தமிழா!

பேதம் வளர்க்குமொரு
பீடையினை இந்தி என்றால்
ஏதும் தவறில்லை
என்றறிவாய் என்தமிழா!

பொதுமொழி வேண்டாம், வேண்டாம்
புன்மை மடமைஎனும்
மதிப் பழக்கம் தீர்ந்தால்
வரும் உரிமை என்தமிழா!

எல்லாரும் ஒப்புடையார்
என்ற பெருநோக்கம்
எல்லார்க்கும் ஏற்பட்டால்
இன்பமடா என்தமிழா!

குயில் 1—10—48

புதுவாழ்வு வேண்டும்

வாளைத் தூக்கி வேலைத் தூக்கி
வந்து புகுந்த இந்தி— நம்
வாழ்வைத் தூக்கி அடிக்குமடா
தமிழகத்தில் குந்தி!

தேளைத் தூக்கி மேற்போட்டான்
நாட்டிலேபொ ருந்தி— நீ
செருப்பைத் தூக்கிப் போடவன்மேல்
உன் மனம்திருந்தி.

ஆளைத்தூக்கி ஆள்மேலே
போட்டான் வட மந்தி— கீழ்
அறுப்பாரை அகற்றிவிட்டால்
கிழியும் அவன் தொந்தி!

தோளைத்தூக்கி உலகாண்டான்
செந்தமிழன் முந்தி— தன்
தோலைத்தூக்க எலும்பில்லாமல்
துடிக்கலுற்றான் பிந்தி.

உலகுதோன்ற உடன்தோன்றி
நிலவும்தமிழ் நாடு— தன்
உருத்தோன்ற முடியாமல்
சூழ்ந்துவிட்டார் கேடு!

சிலநாள்கள் இந்தநிலை
தீர்ந்திடும்பிற் பாடு— நீ
செந்தமிழை என்னருமைத்
தாயென்று பாடு!

பலருள்ளார் தமிழ்மறவர்
தமிழாஉன் னோடு!
பழநாளின் ஆட்சியிலே
விளக்கடா உன்பீடு.

புலைஎழுப்பும் இந்திநாயின்
தலையில் ஒன்று போடு— நல்
புதுவாழ்வைப் பழநாட்டில்
விடுதலையால் தேடு!

குயில் 13— 12— 60

வறுமை ஒழிப்பு

வீட்டுத் தெருக்கதவைச் சாத்தியவுடன்— வந்து
வெளித்திண்ணை மேலுறங்கும் ஏழை மக்களும்
மாட்டுத் தொழுவத்தினில் கொசுக்கடியில்— எரு
மண்ணில் உறங்குகின்ற எண்ணற்றவரும்,
பாட்டை இருபுறத்தும் நாய் விலக்கியே— அங்குப்
படுத்திரவைக் கழிக்கும் பாழ்மக்களும்,
கேட்கும் அறிவுமில்லை 'ஒண்டஇடந்'தான்— எனில்
கெட்டதென்ன உங்கள்வழி ஆளவந்திரே!

போக்கு வரவகன்ற பொட்டல்களிலும்— புழு,
பூச்சி உலவுகின்ற சாலைகளிலும்,
சாக்கடை, கழிவன போக்கறையிலும்— பெற்ற
தாய்மடியில் பிள்ளையழக் கல்லடுக்கியே
ஆக்கி வடித்தெடுக்க அடுப்பெரிப்பார்— உண
வருந்தி அவ்விடம் துயில் புரிந்திடுவார்
நீக்கத் தெரிந்ததில்லை தங்கள் குறையை—எனில்
நீங்கள் புரிந்ததென்ன ஆளவந்திரே?

ஒண்ட இடம் இன்றி இவர் துன்பமுறுங்கால்—நீவிர்
உற்றுதவி செய்வதன்றி என்ன செய்கின்றீர்?
கொண்ட பணக்காரர்களின் குறைகேட்டே—அவர்
கொள்ளை இன்னும் அடித்திட உழைத்தீரோ?
எண்டிசையும் தாயகத்தில் ஏழைகளழும்— கண்ணீர்
ஈட்டி ஒக்கும் என்னுமொழி கேட்டதில்லையோ?
தொண்டு புரிந்தின்பமுற எண்ணமிருந்தால்—நீவிர்
துன்பமுறும் ஏழையர்க்கும் தொண்டு செய்கவே!

குயில் 1—2—49

வீடுண்டு விளக்கில்லை

விடுதலையால் பயனில்லை கல்வியின்றேல்

வையப்போர் நடக்கையிலே ஒருநாள் காலை
வடிவேலன் வீட்டுக்கு முத்தன் வந்தே,
"ஐயா உம் இல்லத்தை நீரே ஆள்க
அரசினர்க்குத் தேவையில்லை" என்று சொன்னான்.
துய்ய நடுப்பகல்தனிலும் முத்தன் வந்து
சொன்னான் "உம் மின்னியக்க வண்டி தன்னை
மெய்யில் அரசினர் வேண்டாம் என்றார்" என்றே!
விளக்கு வைக்கும் வேளையிலும் மீண்டும் வந்தான்.

உம் வீட்டு நெல்லெல்லாம் உமக்கே ஆகும்
ஒரு நெல்லும் அரசினர்க்கு வேண்டாம் என்றான்
இம்மொழிகள் கேட்ட வடிவேலன் "ஐயா
இல்லும் பெற்றேன் நெல்லும் பெற்றேன் எண்ணெய்
இம்மியில்லை, விளக்கில்லை வெளிச்சமில்லை;
எனக்குரிமை இருந்து பயன் என்ன? என்றான்,
மெய்ம்மை அது; வடிவேலன் நன்று சொன்னான்
விடுதலையாற் பயனில்லை கல்வி இன்றேல்!

குயில் 1—1—43

சாதி உண்டு

ஓட்டாரம் செய்வதென்ன தங்கச்சி— நீ
உன் கணவன் வீட்டுக்குப் போ தங்கச்சி
வட்டாரம் சிரிக்கும்படி தங்கச்சி— உனை
வாழாவெட்டி என்று சொல்லும் தங்கச்சி.

கட்டினான் தாலியடி அக்கச்சி—என்
கைதொட்டதில் குறைச்சலில்லை அக்கச்சி
தட்டினான் அவன் உறுதி அக்கச்சி—என்னைத்
தாழ்ந்த சாதியென்று சொன்னான் அக்கச்சி!

இழிந்த வேலை செய்திருக்கத் தங்கச்சி— நீ
ஏற்றுக் கொண்டால் வாழமுடியும் தங்கச்சி
ஒழிந்தநேரம் உனை அழைத்தால் தங்கச்சி— நீ
ஒழித்துக் கொண்டால் வாழ முடியும் தங்கச்சி!

தழைத்திருந்த தமிழ்நாட்டிலே அக்கச்சி— இந்தச்
சாதி உண்டோ சொல்லேடி அக்கச்சி?
வழங்கிவரும் ஆட்சியிலே அக்கச்சி— நான்
வழக்குப் போடப் போகின்றேன் அக்கச்சி.

என்ன் சொல்லி வழக்கிடுவாய் தங்கச்சி?— சாதி
இல்லை என்று வழக்கிடுவேன் அக்கச்சி
தன்னரசு போனதடி தங்கச்சி!— நம்
தலையரசும் போனதுண்டோ? அக்கச்சி.

என்ன தீர்ப்பைக் கோருகின்றாய் தங்கச்சி?— சாதி
இல்லை என்ற தீர்ப்பு வேண்டும் அக்கச்சி!
உன்னரசின் தன்மையைக்கேள் தங்கச்சி—சாதி
உண்டென்னும் சட்டமுண்டு தங்கச்சி!

படித்தவன் அழுகை

உலகு தொடங்க
        உடன்தொடங் கியதாம்
இலகு தமிழர்
        வாழ்வுதான் இந்நாள்
ஆற்றல் இருந்தும்
        அறிவி ருந்தும்
வேற்றுமைப் பெரும்புயற்
        காற்றிற் சிக்கிய
சருகென வாழ்வு
        சரிந்து கிடக்கும்
பழுதினைச் சுவடியிற்
        படித்தவன்
அழுத கண்ணீர்
        அருவியிற் பெரிதே

குயில் 21—6—60

வெல்வ துறுதி

சூள்ள நரியாய்ப் பதுங்கி—ஆச்சாரி
கொடுக்கும் குலக்கல்வித் திட்டம்
கள்ளப் பசப்புமொழியாகும்—சுடு
காட்டை எண்ணுவரோ தமிழர்?

எத்தனின் ஏமாற்றுத் திட்டம்—நமை
ஈடேறா தழிக்கின்ற திட்டம்;
செத்ததுவா் தமிழ்க்குருதி—தமிழா
சீறுக வெல்வதுறுதி!

காமராசரே இதைப் பொறுக்கோம்—குலக்
கல்வியின் வேரை அறுப்போம்!
ஓமந்தூரார்தம் இடத்தில்—நீ
உட்கார வேண்டும் திடத்தில்!

கோணற் கருத்துகள் போகும்— வந்த
குறுக்குநூல் பாழ்எண்ணம் சாகும்!
ஆணவ ஆச்சாரி வீழ்க— தமிழ்
அண்ணலே நின் ஆட்சி வாழ்க!

விடுதலை நம் உரிமை

கையோடு கைகோத்து வாரீர்
கழகத்தோழர்களே ஒன்று சேரீர்
பொய்யோடு வந்தவர்
புரட்டோடு வந்தவர்
புறங்காட்டி ஓடினர் பாரீர்!

எந்தக் கொடுமைகள் வீழ்த்தும்?
எந்தத் தடைச்சட்டம் தாழ்த்தும்?
உந்தும் விடுதலை
வேட்கை உரிமைகள்
ஒற்றுமை கண்டடே வாழ்த்தும்.

விடுதலை வாழ்வுநம் உரிமை
வேங்கைபோல் நீஎழு! அடிமை
கெடுதலை தூள்படும்
கீழ்மைகள் மாண்டிடும்
கீழ்அறுப்பதெந்த எருமை?

முன்னோர்கள் ஆண்ட இந்நாடு
முச்சங்க முத்தமிழ் ஏடு
பின்னாளில் வந்தேறிக்
கூட்டம் சுரண்டினும்
பிழைத்தது, இனியில்லை கேடு

தீங்கரசுக் கென்ன ஆட்சி?
திராவிடர் கைகொளும் மாட்சி
ஓங்கிடும் ஐந்தாண்டில்
உண்மை மொழியிது
பெரியார் உழைப்புக்கில்லை வீழ்ச்சி!

உழைப்பால் வருவது வெற்றி
உரிமை விடுதலைப் பற்றி
அழைத்தது சங்கொலி
ஆர்த்தது முரசொலி
ஆட்சி அதிகாரம் முற்றி!

கண்ணில் கல்வி விளக்கேற்று,
கைத்தொழில் வாழ்வுக்கு நாற்று
மண்ணில் பொதுநலம்
மாண்புறு தமிழரால்
மண்டிற்று என்றசொல் ஊற்று!

பொதுநலம் 15—2—54

எங்கள் நாடு தனிநாடு எங்கள் மொழி தனிமொழி

கொதிப்புள்ள வீரர்களே
கொள்கைமிகு தோழர்களே
மிதித்திடும் வஞ்சகரை
வீழ்த்துவீர்!
'மேல்வருண' நஞ்சினரைத்
தாழ்த்துவீர்!
மதிதமிழ் தன்மான
மறவரை நாடொறும் நீர்
வாழ்த்துவீர்!

பாடுபடும் பாட்டாளி
பணம் சுரண்டும் பொருளாளி
நாடுகெடும் இரண்டினத்தை
மாற்றுவீர்!
நல்லுழைப் பாளர்களைப்
போற்றுவீர்!
கேடுகெட்ட கொள்கையினர்
கீழ்அறிவு திருந்த அறி
வூட்டுவீர்!

செந்தமிழை எண்ணாமல்
சேர்மொழிக்குப் பாய்விரிக்கும்
வந்தேறிகள் கங்காணிகள்
ஓட்டுவீர்!
வரிப்புலிகள் நாங்களென்று
காட்டுவீர்!
இந்தியாட்சி கொள்ளாதென்றே
எங்கள்நாடு தனி நாடென்றே
நாட்டுவீர்!

எரிமலைச் சீற்றம்

கடுஞ்சினம் மாந்தரைக்
கண் குருடாக்கும்
கண்ணோட்டம் அன்பினை
நட்பினைத் தீர்க்கும்
கொடுவிலங் காக்கிடும்
சுற்றம் பார்க்காது
கொண்ட கொள்கைகளைக்
காத்திடும் போது!

படுகளம் படுகளம்
இனிக்கும்கற் கண்டு
பைந்தமிழ் காப்பாய் நீ
போர்க்குணம் கொண்டு!

இந்திக்குக் காட்டுக
கொதிப்பை வெறுப்பை!
என்நாட்டார் உணரட்டும்
தமக்குள்ள பொறுப்பை!
வந்தவர்க்கெல்லாம் நாம்
இடம் தரமாட்டோம்
வலியவரும் போரில்
புறங்காட்ட மாட்டோம்!

முந்துக முந்துக
போர்எல்லைக் கோடு
முழுவெற்றி நமக்கென்று
முழக்கிற்றன் போடு!

ஆட்பட்டிருப்பவர்
நாமல்லர் கூறு
ஆளவந்தோம் தமிழ்
ஆட்சியின் வீறு
நாட்கடத் தாது
நம்கையில் உண்டு
நலிவுசெய் வார்களின்
தலைக்குவை குண்டு!

மீட்பதென்றே எழும்
எரிமலைச் சீற்றம்
வெற்றியின் வார்ப்பட
வெற்றியின் தோற்றம்!

தொண்டு 1—3—59

வேங்கையே எழுக!

வேங்கையே நீ எழுக!
வெற்றித் தமிழைத் தொழுக!
ஓங்கியெழும் எரிமலைபோல்
உதவா மொழிமேல் விழுக!

இந்தியாமே இந்தி
இனவெறிகொள் இந்தி
வந்ததென்றார் வாள்எடு நீ
வாலறுக்க முந்தி!

ஆங்கிலத்தால் நாடு
அழிந்தது பண்பாடு
தூங்கவில்லை தமிழர்என்று
தோலை உரித்துப் போடு!

ஒருமைப்பாடு வேண்டி
உளறினான் ஓர் ஆண்டி
அருமைப்பாடு தெரியாதார்க்கு
அறிவு கொளுத்துத் தூண்டி!

தாய்மொழிதான் கண்கள்
தழுவும் மொழிகள் புண்கள்
நோய்மொழியை நுழைத்தால் சாவு
நூறாயிரம் எண்கள்!

இந்தியா ஒரு நாடு
என்பதே தப்பேடு
செந்தமிழர் நாடு வேறென்பதைச்
சீறிப் பெறுக பீடு!

தமிழணங்கு 1—8—48

தன் கையே தனக்குதவி

தன் கண்ணாலே பார்த்திட முடியும்
தன் காதாலே கேட்டிட முடியும்
தன் அறிவாலே உணர்ந்திட முடியும்
தன் காலாலே நடந்திட முடியும்
தன் கை தானே தனக்கரும் உதவி?
இதுதான் உலகத் தியற்கை; இதனை
பொதுமொழி என்னும் புதுமொழிக் கெண்ணுக!

பிறன் கண்ணாலே பார்த்திட முடியுமா?
பிறன் காதாலே கேட்டிட முடியுமா?
பிறன் அறிவாலே உணர்ந்திட முடியுமா?
பிறன் காலாலே நடந்திட முடியுமா?
பிறமொழியாலே பேசலும் எழுதலும்
அறவொளி காணலும் அரிது! பேதமை!

இவைதாம் முடியும் என்றால், எவரும்
தாய்மொழி விட்டுப் பிறமொழி தழுவலாம்
ஆளவந்தார் அதிகாரத்தால்
மாள நினைப்பது மடமைச் செயலே!

மயில் 1-9-48

தமிழ் உயர்ந்தால் தமிழன் உயர்வான்

தமிழுயர்ந்தால்தான் தமிழன் உயர்வான்!
தமிழ்ப் பகையாளனும் தானே பெயர்வான்!
தமிழுயர்ந்தால்தான்...

தமிழுக்குத் தொண்டு
தரும்புலவோர்கள்
தமிழ்க்கனி மரத்தினைத்
தாங்கிடும் வேர்கள்!
கமழ்புது கருத்துக்குப்
பலபல துறைகள்
கற்றவர் வரவர
கவின்பெறும் முறைகள்!

தமிழுயர்ந்தால்தான்...

எங்கும் எதிலுமே
தமிழமுதூட்டு
இங்கிலீசை இந்தியை
இடமிலா தோட்டு
திங்கள், செவ்வாய், புதன்
கோள்கட்குச் செல்வாய்
தேடரும் அறிவியல்
எண்ணங்கள் வெல்வாய்!

தமிழுயர்ந்தால்தான்...

அறிவியல் 16-2-61

தீமை தீமை

வேற்றுமைக்குக் காரணங்கள்
நிறங்கள் தாமா?
வேற்றுமைக்குக் காரணங்கள்
மொழிகள் தாமா?

வேற்றுமைக்குக் காரணங்கள்
இனங்கள் தாமா?
வேற்றுமைக்குக் காரணங்கள்
இவைதாம் என்றால்,

போற்றுகிற—மானுடமும்
மனிதன்—என்னும்
பொருள் மொழிகள் பொருளற்றுப்
போய் விடாதா?

வேற்றுமைக்குக் காரணங்கள்
இரண்டே—ஒன்று
வியப்பூட்டும் கல்வி; மற்
றொன்று பணம் என்பேன்.

கல்வியினால் மனிதரெலாம்
நிறம் மறப்பார்;
கல்வியினால் மனிதரெலாம்
மொழி மறப்பார்;

கல்வியினால் மனிதரெலாம்
இனம் துறப்பார்
கல்வியினால் நாகரிக
வளர்ச்சியுண்டு

கல்வியினால் பண்பாட்டின்
வாழ்வும் உண்டு
கல்வியினால் பணம்கூட
கால்தூசாகும்.

கல்வியினால் மனிதமனம்
ஒருமை காணும்
கல்வியதும் தாய்மொழியில்
ஆழ்தல் ஒன்றே.

தாய்மொழியைக் கல்லாத
ஒருவன் வேறு
தரைமொழிகள் கற்பதெலாம்
வெறும் கூத்தாகும்.

தாய்மொழியே சிந்தனைக்கு
மலையூற்றாகும்
தாய்மொழியாம் தமிழ் மொழிவிட்
டாள வந்தார்.

பாய் மரமே இல்லாத
படகில், உள்ள
பயன் படுநல் துடுப்பெறிந்து
பயணம் செய்ய

ஓய்வின்றி எல்லோரும்
உகந்து செல்வோம்
ஒப்புகநீர் 'பொதுப்படகு'
நமக் கென்கின்றார்.

இந்தியா ஒருநாடு
நாமெல்லோரும்
இந்தியர்கள் என்பதனை
ஒப்பா மக்கள்

இந்திஎனும் தனிமொழிக்குப்
பகைவர் அல்லர்
இந்தியர் நாம் எனச்சுரண்டும்
வடக்குத் தெற்கு

விந்தியத்திற் கிருபாங்கும்
நடக்கும் சூழ்ச்சி
வேற்றுமைகள் வெறுக்கின்றோம்
ஒருமைப்பாட்டை;

எந்தமிழர் போலெவர் தாம்
உலகில் சொன்னார்?
இந்திதிணிப் பிருதிசைக்கும்
தீமை தீமை!

செந்தமிழைப் பொதுமொழியாய்
ஆக்குதற்குச்
சிந்தித்த துண்டாநீர்
சீர்தமிழ்போல்

எந்தமொழி எளிதிங்கு?
வேர்ச்சொல் மிக்க
எளியமொழி அரிய மொழி
தமிழே ஆகும்.

தந்தடிமை யாய்நிற்கும்
ஆளவந்த
தமிழ்நாட்டுத் தலைவர்இதைத்
துணிந்து சொல்லார்;

எந்தவகை யேனும்தம்
பதவி காக்கும்
எண்ணத்தார்க் கேதறிவு?
மொழியின் பற்று?

முந்துவட வாரியத்தை
முறித்தவர்யாம்
மூவேந்தர் மரபுவழி
வந்தவர் யாம்!

இந்திய நாட்டரசியலை
ஒப்பவில்லை,
இந்திமொழி பொதுவாக்கல்
விரும்பவில்லை.

அந்தஇழி செயல்செய்ய
அடிமைக் கூட்டம்
ஆளுவார் பக்கத்தில்
இருப்பதுண்மை,

வெந்த புண்ணில் வேல்பாய்ச்சும்
வேலை வேண்டாம்.
விடுதலையால் கெடுதலையா
தீமை தீமை!

சீர்திருத்தம் 5—7—48

சீறும் புலிகள் நாம்

நாட்டை ஆளப் பிறந்தவர் நாம்—எந்த
நாளும் அடிமைப் படமாட்டோம்
கேட்டைச் சுமப்பதுவா மக்கள்—நமைக்
கீழறுக்கும் அறியாமைகளின்
கோட்டை தகர்ப்பது நம்கடமை— உழையா
குறுக்கு நூலினர் பாழ்மடமைப்
பூட்டை யுடைப்பது நம் ஆண்மை—வரிப்
புலியே எழுந்துஆள் நம் மேன்மை!

ஆள நினைப்பவர் யாருக்குமே— நாம்
ஆட்பட்டிருந் தழிந்தநிலை,
தாள முடியாத போர்களினால்— பிற
சமய மதங்களின் வேர்களினால்
நீளத் துயின்றனம் பாழ்அடிமை—நமை
நிமிரா தழித்தது ஆரியமே:
மீளப் பெரியார் பெருந்தொண்டு—இடி
மின்னலாய்ப் பாய்ந்தது கட்டறுத்தோம்.

முத்தமிழ்க் குருதியில் சேர்ந்திருந்த—பல
மூடத் தனத்தின் நஞ்செடுத்தார்
புத்தம் புதிய தமிழ்க்குருதி—நம்
பொன்னுடல் புத்துணர்வு புத்துணர்ச்சி
எத்திசையும் பெற ஏற்றிவிட்டார்—இனி
எங்குண்டு நம்மை எதிர்ப்பவர்கள்?
செத்தனர் செத்தனர் நமைமிதித்தோர்—இனிச்
சீறும் புலிகள்நாம் வெல்பவர் யார்?

தனியரசு 5—7—48

இந்திப் பேயாட்டம்

திரும்பி வருகிறதாம் இந்திப் பேயாட்டம்
திராவிடர் திரும்புக எடுக்கும் நோய் ஓட்டம்!
திரும்பி வருகிறதாம்....

கரும்பிருக்கையில் கசந்திடும் இந்தி—எட்டிக்
காயையா விரும்புவர், தின்பர் வருந்தி
திருந்தி வந்திடும் செந்தமிழ்க் கல்வி—இனிச்
செத்தெழ விடுவதோ போர்க்கெழு முந்தி!
திரும்பி வருகிறதாம்...

வடக்கின் வாய்க்கொழுப்பால் முன்னொரு காலம்
வன்கல்லைச் சுமந்ததை அறியுமே ஞாலம்!
இடக்கினால் இந்தியால் இனி அவர் ஓலம்
இடுவதும் இடர்வதும் அழிவுறும்—கோலம்!
திரும்பி வருகிறதாம்....

பெரியாரின் தொண்டர்கள் கொண்டஓர் சீற்றம்
பிழைபடும் அரசியல் போக்கினால் ஏற்றம்
வெறியாக மாறிற்றே அரிமாவின் தோற்றம்
விரைந்தெழு தமிழரை எதுவந்து மாற்றும்?
திரும்பி வருகிறதாம்...

பத்தாண்டின் முன்னே பட்டதோர் பாடு
பாழ்பட்ட ஆட்சி மறந்ததோ சூடு?
முட்டாள்கள் என்றுமே முழுமூச்சினோடு
மோதி டப்பார்க்கிறார் முற்றுகை சுடுகாடு!
திரும்பி வருகிறதாம்....

பகுத்தறிவு 1—10—48

அரிமா இடத்தில் நரிமாவா?

கொடியர் வடவர் இந்தியினைக்
குழந்தைக் கல்விக் கூடத்தில்
படிக்கச் சொல்லி நுழைக்கின்றார்
பாம்பின் நஞ்சை மறந்தழகு
வடிவில் மயங்கி வாழ்க்கையினை
மடித்துக் கொள்ளச் சொல்கின்றார்
ஓடிய அவர்தம் முயற்சிகளை
ஒடுக்கி நறுக்கித் துரத்திடுவீர்!

ஒத்துப் போகா உறவினர்கள்
உலகில் நமக்கிங் காரியரே
செத்துப் போன மொழியுடலில்
செழுமை யற்ற இந்திமொழி
பித்துப் பிடித்தே ஆட்சியினால்
பெருமைத் தமிழுக் கிடையூறாய்த்
தொத்திக் கொள்ளப் பார்க்கிறது
தொலைத்தல் தமிழர் கடனாமே!

அரிமா உலவும் காட்டினிலே
ஆரியம்போல் வாழ்கின்ற
நரிமா வுக்கும் இடமுண்டு
மறுக்க வில்லை நாம், ஆனால்
அரிமா இடத்தில் நரிமாக்கள்
அட்டகாசம் செய்வதுமா?
சரிப்படாது தமிழர்களே
சாய்ப்பீர் இந்தி நரித்தனத்தை!

எச்சிச் சோறு போலிந்தி
எல்லா மொழியின் கலப்படமாம்
அச்ச மிலாது நம்நாட்டில்
அமுதத் தமிழைக் கெடுப்பதுவா?
பிச்சைப் பதவிப் பித்தர்களைக்
காட்டிப் பிழைக்கும் எத்தர்களை
மிச்ச மிலாது செய்வதுவே
மேன்மைத் தமிழர்க் கழகாகும்!

புரட்சி 15—9—60

இப்படி ஓர் ஓசையா?

அண்டை வீட்டின்
அறையி லிருந்து
பழுத்துக் காய்ந்த
பனைஓ லைமேல்
கூடல்வாய்த் தண்ணீர்
கொட்டும் ஓசை
வந்தது, சென்று
பார்த்தேன்—
இந்திப் பாடம்
நடத்தினார் ஈசுவரே!

குயில்

இந்தித் திணிப்பு

இந்தி திணிப்பாராம்—ஒருமையை
வந்து பிணிப்பாராம்

கந்தலைத் தைத்தஓர்
காட்சியைப்போலுள
இந்திய தேசிய
எண்ணத் துழல்பவர்

ஒற்றுமைக் குழைப்பவராம்—மக்களின்
பற்றினுக் குழைப்பவராம்!

மொழிவழி மாநிலம்
முற்றும் பிரித்தபின்
அழிவை விளைத்தவர்
உறவை அறுத்தவர்

நாட்டை வருத்தாராம்—மொழி
ஏட்டைத் திருத்தாராம்!

பத்தாண்டின் முன்னே
பத்தாம் பசலிகள்
செத்தோம் பிழைத்தோம்என்
றோடிய தீயர்கள்

இந்தி திணிப்பாராம்—ஒருமையை
வந்து பிணிப்பாராம்!

இந்தி எதற்கு?

சீர்மிகுந்த நாட்டினிலே
இந்தி எதற்கு?
சிக்கலினை வளர்ப்பதற்கு
ஆட்சி எதற்கு?

ஊர்கள்தோறும் வடவர்இந்தி
ஓட்டம் எதற்கு?
ஒற்றுமையைக் கெடுப்பதற்கு
ஆட்சி போதாதோ?

சூழ்ச்சியொடும் இந்தியினைக்
கொணர்வ தெதற்கு?
தொல்லையினை விலைகொடுத்து
வாங்கல் எதற்கு?

வெற்றிபெற்ற தமிழிருக்க
இந்தி எதற்கு?
வீரர்களின் தோள்தினவால்
வீழ்ச்சியுறற்கா?

கற்பதற்கு வழிகளில்லை
கலகம் எதற்கு?
காப்பதற்குத் திட்டமில்லை
கருத்துமில்லையே

தெம்பில்லாத மக்களிடை
தீமை எதற்கு?
திராவிடத்தின் ஒற்றுமையைத்
தீர்ப்பதெதற்கு?

வம்புசெயும் தீங்குவட
இந்தி எதற்கு?
வளரும்இளம் தலைமுறையை
ஒழித்துக் கட்டவா?

அருவருப்பு வறுமையினை
அறுக்க மாட்டாமல்
அதிகார வாள்எடுத்தே
அச்சுறுத்தல் ஏன்?

கரும்பிருக்க கனியிருக்க
வேம்பும் எதற்கு?
கன்னித் தமிழ் இருக்க இந்திக்
கழுதை எதற்கு?

தாழ்வுயர்வு மாறவில்லை
சாதி சமயத்தின்
தறுதலைகள் ஒடுக்கவில்லை
தலைமை எதற்கு?

வாழ்வுயர்த்தும் தாய்மொழியின்
வன்மை இருக்க
வடமொழியின் வைப்பாட்டி
இந்தி எதற்கு?

கமழ்உரிமை விடுதலையின்
கட்ட விழ்க்காமல்
கலகல நச்சுக் கண்ணீர்ப்புகை
இந்தி கலப்பதேன்?

தமிழ்மொழிக்கே உலகையாளும்
தகுதியிருக்கு
தமிழ்மகனே இந்திப்பாம்பின்
தலையை நறுக்கு!

குருதி பொங்கினால்...

குருதி பொங்கினால் தயங்காது— தமிழ்க்
குருளைக் கூட்டங்கள் மயங்காது!

இருப்பதல்லது
தமிழோடிறப்பதென்றிடும்

கொள்கை மறவர்உயிர் தயங்காது!

உண்மையின் கண்கள் இமைக்காது— அற
உணர்வுத் தோள்களும் பொறுக்காது!

அண்டும் பிறமொழி
ஆதிக்கப் போரினில்

ஆளவந்தார் குரல் நிலைக்காது!

கோளரிகள் மனம் சலிக்காது— சிறு
குள்ள நரித்தனம் பலிக்காது!

ஆள நினைப்பவர்
அற்ப மொழித்திணிப்

பத்தனையும் எரிமலைமுன் நிலைக்காது!

விடியலில் கருக்கலுக் கிடமேது?
விளைச்சலில் களைகளைப் பிடுங்காது

கிடப்பவர் அல்லர்யாம்
தமிழர்கள் வீரம்

கிளர்ச்சியில் வெல்லா தொடுங்காது!

முத்தமிழ் 10—9—48

காற்றை விதைத்துப் புயலை அறுக்காதீர்

எங்களின் வாழ்வும் எங்களின் வளமும்
எங்கள் தாய்மொழி இன்தமிழ்ச் செல்வமே!

தமிழ்எங்கள்உயிர், தமிழ்எங்கள் உடல்
தமிழ்வாழ்வதனால் யாம்வாழ்கின்றோம்!
தமிழ்எம் உணர்வு! தமிழ்எம் உணர்ச்சி!

உண்ணும் உணவும் பருகும் நீரும்
தமிழே! தமிழே, சாவா மருந்து!
தேனின் இனிமை! செழுமலரின் மணம்!

தமிழ்தான்
எங்களின் கூர்வாள், எங்களின் கேடயம்,
எஃகில் காணா வலிமையின் இருப்பு!
நீரின் தெளிவு! நெருப்பின் சுடர்தீ!

காலப் பழமையால் வைரம் பாய்ந்தது!
நாகரிகத்தின் நாற்றங் காலது!
எம்மொழிக்கும் அது ஈடிணையற்ற
செம்மொழி! உலகச் சிந்தனைக்கெல்லாம்
ஊற்றாய்த் துலங்கும் உண்மையின் பைஞ்சுனை!

அதனில்இந்தி நஞ்சைக் கலப்பது
பொதுமை நோக்கிப் புதுமைக்கேகும்
மக்களை மாய்க்கும் மடச்செயல் ஆகும்.
சிக்கல் நெருப்பில் எண்ணெய்யைச் சேர்ப்பதா?
தீமையின் விளைவு தீமையே,
காற்றை விதைத்துப் புயல் அறுக்காதீர்!

இந்தியா?

தமிழை ஒழிப்பவன் உலகினில் இல்லை!
தமிழை எதிர்த்தவன் வாழ்ந்ததும் இல்லை!
(தமிழை)

தமிழை ஒழிக்க இந்தியை நுழைப்பவர்
தம் வரலாற்றுக்கு மாசிழைப்பவர்.
(தமிழை)

இன்பத் தமிழ்மொழி உலக முதன்மொழி!
இந்தி மொழியோ ஒழுங்கிலா இழிமொழி!
என்ன போயினும் தமிழர்க்குத் தமிழ்மொழி!
இன்னுயிர் ஆகும் வாழ்க தமிழ் மொழி!
(தமிழை)

ஒருமொழி ஓரினம் கொண்டதோர் நாடு
பிறன் அதில் அடிவைக்க நினைப்பதும் கேடு
பெருமொழி அணைத்தும் பேரினம் அழிக்கும்
பெருவது நாடன்று தன்பிணை மேடு!
(தமிழை)

தீதுற ஆள்வதோர் ஆட்சியே அன்று
செந்தமிழ் நாட்டிலே இந்தியா நன்று?
மோதுறும் பதவி நிலையிலா ஒன்று;
முழங்காற்றங் கரைமரம் நிலைக்குமா நின்று?
(தமிழை)

ஊக்கம் உடையான் ஒடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேரும் தகைத்தென்பர் வித்தகர்
தீக்கனவு காண்கிறார் இந்தி பற்றியவர்
தெற்குச் சூறைக்கு நிற்காது வடசுவர்.
(தமிழை)

இந்தியை எதிர்ப்போம்

செந்தமிழ்த்தாய் அழைத்தாள்
எம்மைச்
செந்தமிழ்த் தாய் அழைத்தாள்
வரும்
இந்திக்குளம் பதைத்தாள்.

எங்கள் தோள்
வெற்றித் தோள்; இங்கு
வந்தால் பகைப்படை
தூள்! தூள்! தூள்!

எங்களை நோக்கிச் சொன்னாள்
வந்தால்
இந்தியை நீக்கச் சொன்னாள்
தண்டிப்போம்
கண்டிப்பாய்
எங்கே வாழ்வ தந்த
நாய்? நாய்? நாய்?

பைந்தமிழைக் காப்போம்
எங்கள் பைந்தமிழைக் காப்போம்
இந்திப்
பட்டாளத்தை தீர்ப்போம்.
பதுங்கோம்
ஒதுங்கோம்
முந்திடும் வேங்கைகள்
நாம்! நாம்! நாம்!

இருக்கும் தமிழ்ச்சோலை
நாம் இருக்கும் தமிழ்ச் சோலை
தனில்
இந்திக் கென்ன வேலை?
இங்கினிமேல்
கால் வைத்தால்
உரிந்துபோம் உடம்பின்
தோல்! தோல்! தோல்!

குயில் 22—7—58

எல்லாத் துறையிலும் இந்தி ஒழிக

இந்தியினை மாணவர்கள் வெறுக்க வேண்டும்
இந்தியினைப் படிப்பதற்கு மறுக்க வேண்டும்
இந்தி சொல்ல வருவோரைச் சிரிக்க வேண்டும்
இந்தி வைத்த தேர்தலினை முறிக்க வேண்டும்
இந்திபடிக் காதவர்க்கோ அலுவல் இல்லை
என்றுரைத்தால் அவ்வரசை ஒழிக்க வேண்டும்
இந்தியிலே தாள் கண்டால் கிழிக்க வேண்டும்
இந்தியுள்ள பலகைகளை உடைக்க வேண்டும்.

அஞ்சலட்டை தனிலிந்தி காணப்பட்டால்
அனைவர்க்கும் முன்வைத்தே எரிக்க வேண்டும்
நெஞ்சகத்தில் இந்திமொழி பரப்பு கின்ற
நிறுவனத்தின் மூடுவிழா நடத்த வேண்டும்
நஞ்சுகாண் இந்தி என்று சொல்லும் போது
நமதென்று சொல்லுகின்ற நாயைக் கண்டால்
அஞ்சாது தமிழறத்தால் திருத்த வேண்டும்
ஆளவந்தார் சிறை என்றால் மகிழ வேண்டும்.

தமிழ்காத்தல் மாணவரின் சொந்த வேலை
தாம் நினைத்தால் ஆளவந்தார் எந்த மூலை?
உமியன்றோ இங்குவந்த இந்தி மேதி
ஒன்றுபட்டால் மாணவர்கள் தெரியும் சேதி
உமிபறக்கும் மாணவர்கள் மூச்சு விட்டால்
இந்திஎனும் எச்சிலைதான் என்ன ஆகும்?
சிமிழ்க்காமல் பார்த்தாலே இந்தி சாகும்
திருவாச கம்பாடி முடிக்க லாகும்.

குயில் 23—3—60

புறப்படட்டும் புலிகள்

தமிழ் நாட்டு விடுதலை, தமிழ்ப் புலவர் விடுதலை,
நமக்கென்ன என்றிருப் பாரோ?— புலவர்
நமக்கென்ன என்றிருப் பாரோ? (தமிழ்)

தமிழைப் பேச உரிமையும் இல்லை
தாயை வாழ்த்தினும் வந்திடும் தொல்லை.

தமிழ் மொழி எல்லாம் வடமொழி என்று
சாற்றுவார் பார்ப்பனர் பொய்யிலே நின்று
தமிழ்மொழி எல்லாம் தமிழ்மொழி என்று
சாற்றுவர் தமிழர்கள் மெய்யிலே நின்று.

தமிழ்ப்பகைப் பார்ப்பனர் அடைவது நன்மை
தமிழ்ப் புலவோர்கள் அடைவது தீமை

நற்றமிழ் என்பது தில்லிக் காகாது.
நம் அமைச்சர்க்கும் காது கேளாது;
புற்றிலே மோதினால் பாம்பு சாகாது
புறப்படட்டும் புலிகள் இப்பொழுது! (தமிழ்)

தமிழ் விடுதலைப் போரைத் தட்டிக் கழிப்பதா!
தட்டியே மனைவியின் முகத்தில் விழிப்பதா!
தமக்குள பெருமையைத் தாமே அழிப்பதா?
தமைஈன்ற தாயின் குடரைக் கிழிப்பதா? (தமிழ்)

ஆட்டிப் படைப்பவர்க் கஞ்சுதல் வேண்டாம்
அமைச்சர் என்பார்க்கும் அஞ்சுதல் வேண்டாம்
காட்டிக் கொடுப்பார்க்கும் அஞ்சுதல் வேண்டாம்
கருத்திலாக் கட்சிகட் கஞ்சுதல் வேண்டாம். (தமிழ்)

தன்னாட்சி

தன் நாட்டைத் தான் பெறான் உலகில்
எந் நாட்டானாயினும் இழிந்தவன் தோழி!

முன் நாட்டை ஆண்டவன்
முழு வாழ்வு வாழ்ந்தவன்
தென்னாட்டான் இந்நாளில்
தில்லிக் கடியவன்

என்னேடி தோழி
இழிவில் இழிவன்றோ?

ஒன்றே குலம் என்றான்
புகழே உயிர் என்றான்
அன்றாடம் சாகின்றான்
தில்லிக்கே ஆட்பட்டான்

நன்றோடி தோழி
நாயினும் கேடானான்?

செந்தமிழ் காத்தான்
திருக்குறளில் ஆர்வத்தான்
இந்தி சுமக்கின்றான்
தில்லிக் கிளிக்கின்றான்

இந்தாடி தோழி
இவனா தமிழ் மறவன்?

மானம் இழப்பதிலும்
மாள்வதே மேல் என்பான்
ஆன தமிழன் இந்நாள்
தில்லிக்கே ஆட்பட்டான்
பூனைக்குத் தோழி
புலியும் அடங்குவதோ?

குயில் 15—7—58

தமிழர் ஓங்கினர் வாள்

தாலமுத்து நடராசனைத்
தந்ததும் போதாதா?— அவனுயிர்
வெந்தது போதாதா?

ஆளவந்தார் தமிழரை
அடித்ததும் போதாதா— சிறையில்
மடித்ததும் போதாதா?

இந்தியினால் உங்கள்தீ
எண்ணம் நிறைவேறுமா?— தமிழர்
எண்ணம் நிறைவேறுமா?

செந்தமிழ்ப் படைப் புலிகள்
சீறிப் புறப்படல்பார்— தடை
மீறிப் புறப்படல் பார்!

விருப்பிலா நஞ்சை
வேண்டிப் புகுத்துகின்றீர்— உரிமை
தாண்டிப் புகுத்துகின்றீர்!

உருப்பட மாட்டீர்கள்
ஒடிந்தரும் சட்டங்கள் தூள்— கோடித்
தமிழர்கள் ஓங்கினர் வாள்!

கிளிக்கு இந்தி வருமா?

கற்றுக் கொடுப்பதும்
கட்டாய இந்தியாம்
கற்றுக் கொள்வதும்
அதுதான் என்றால்,
பெருமை சேர் தோழியரே
தரும புரத்தான்
அருமைக் காதலி
அங்கை ஏந்திய
பட்டுப் பச்சைப்
பவழவாய்க் கிளிக்கே
அக்கா என்ற தமிழா!
தக்கடா புக்கடா
இந்தியா தருவதே?

குயில் 21—6—60

அடிமைத் தமிழன் தொல்லை அவனுக்கு வை எல்லை

அடிமைத் தமிழன் தந்தானே தொல்லை
ஆரியப் பாம்புக்குச் சட்டத்தின் பல்லை!

குடிகேடர் என்கின்ற
குற்றத்தின் சொல்லை
கொண்டானே தந்தானே
கொடுமைக்கோர் அளவில்லை

மாண்புப் பெரியாரைச் சிறையினில் அடைத்தார்.
மானத் தமிழரின் தலையினை உடைத்தார்.

காண்கின்ற கண்ணில்லை
கருத்தில்லை மக்களைப் புடைத்தார்
காட்டிக் கொடுத்தார்க்குக்
காசுகள் படைத்தார்!

ஊர்வல மாதரைத் தடியாலே தடுத்தார்
உயிரன்புத் தாயர்க்குத் தொல்லைகள் கொடுத்தார்.

யார்பொறுப்பார் இனி
தீப்பந்தம் எடுத்தார்
ஆள்வோரின் சட்டத்தில்
தீயினை மடுத்தார்!

தமிழனே தமிழர்க்குச் செய்தானே கொடுமை
தாங்குவ தில்லைநாம் தடுப்பது கடமை.

உமிழ்ந்திட்டோம் எச்சிலை
திருந்தட்டும் அடிமை
உதவாக்கரைக் கென்ன
அமைச்சென்ற உடைமை?

திராவிடம் 1—1—49

வடக்கின் இடக்கு அடக்கு

இந்திப் பகையை எழுப்பிவிட்டது
ஏதும் கெட்ட வடக்கு
செந்தமிழா இன்னுமென்ன
சிறுத்தையிடம் இடக்கு
வெந்தபுண்ணில் வேலைப் பாய்ச்சும்
வெறித்தனத்தை அடக்கு!

இந்திஎனும் வெறிநாயை
ஏவி விட்டது வடக்கு
சொந்தநாட்டில் சொந்தமொழி
தொல்லைப் படா தடக்கு.
கந்தகத்தில் தீயை வைத்தார்
கனன்றெழுத்து மடக்கு!

இந்திமொழி அதிகாரத்தேள்
ஏந்திவரும் கொடுக்கு
வந்தேறிகள் சூழ்ச்சிகெட
வாகைப்போரைத் தொடக்கு
முந்துவட ஆட்சி எலும்பு
முரிந்தொடிய அடக்கு!

தீப்பொறி 1—5—48

புறப்பாட்டுப் பாடு

கோட்சேக்கள் கூட்டம்
கொணர்ந்தது இந்தி
கொலைகாரர் கொள்கையை
நடுங்கச் செய் முந்தி!

ஆட்பட்டிருந்திடோம்
அடிமைப்படோம் என்றே
ஆர்த்தெழு போர்தொடு
அனல்காற்றாய் உந்தி!

ஆரிய மாயையால்
அழிந்ததே நாடு
ஐந்தாம் படைக்கெல்லாம்
அமைச்சென்ன கேடு?

சீரிய வாழ்வுண்டு
செந்தமிழ்ச் சீற்றம்
தீயரைத் தீய்க்கட்டும்
புறப்பாட்டுப் பாடு!

தமிழிளைஞரே தமிழைக் காப்பர்

தமிழ்ப்புலவோர்கள் என்செய்கின்றார்
தமிழுக்கின்னல் வரும்போது?
தமிழ்தானே உமை வாழ்விக்கின்றது
சாம்பிணமாகக் கிடப்பதுவா?

தமிழ் எழுத்தாளர் என்செய்கின்றார்
தமிழைக் கெடுப்பார் வரும்போது?
தமிழைச் சோற்றுக் கடகாய் வைத்துத்
தன்மானத்தை விற்பதுவா?

தமிழ்மடத்தலைவர் என்செய்கின்றார்
தமிழை அழிப்பார் வரும்போது?
தமிழர்க்கோயிற்குள் வடமொழிச்சியர்
தாளில் வீழ்ந்து மறப்பதுவா?

தமிழ்க்காளைகாள் தமிழ்மாணவர்கள்
தமிழின் பகையைக் காணுங்கள்
தமிழ்ப்பகை மாய்த்த வீரர்கள் என்ற
தன்மானத்தைப் பூணுங்கன்!

வரலாற்றில் வெற்றிகொள்

தில்லித் திமிருக்கோர் மறுப்பு
திராவிடர் காட்டுக வெறுப்பு
தொல்லைக்குமேல் தொல்லை
சுமைசுமையாத் தந்தால்
துடுக்குத் தனங்களை நறுக்கு!

இந்திமொழிக்கென்ன திணிப்பு
ஏன் வேண்டும் இந்தியப் பிணிப்பு?
வந்தேறிகள் சொல்லும்
வடக்காட்சி ஒப்பிடோம்
வகுப்போம் தெற்கெல்லைத் துணிப்பு!

வடக்குக்கு நாமில்லை அடிமை
வாழ்ந்திடோம் தாழ்ந்திடோம் மிடிமை
இடக்கு செயுமிந்தி
எம்மொழி எம்இனம்
ஏறிமிதிப்பது கொடுமை.

தொற்றுநோய் ஒட்டுணி வடக்கு
தொலைத்திடப் போர்ப்படை தொடக்கு
ஒற்றுமை கொண்டவர்
ஓங்கிய எண்ணத்தார்
உருப்பட தீப்பகை அடக்கு!

பெற்றுவிட வேண்டும் நாடு
பிரிவுற வேண்டும் தென்னாடு
வெற்று நினைவிலே
வேங்கை மறவரே
வெற்றிகொள் வரலாற்றினோடு!

தாய்நாடு 5—2—54

இந்தி முக்காலமும் இல்லை என்று முழங்கு

இன்றைக் கெழாமல் நீ
என்றைக் கெழுந்திப்
பன்றியைக் கொன்றழிப்பாயோ;— பகைப்
பார்ப்பை ஒழித்தழிப்பாயோ?

இப்பொழு தெழாமல் நீ
எப்பொழு தெழுந்திந்திக்
குப்பையைத் தீய்த்திடுவாயோ— வஞ்சக்
குணத்தாரை மாய்த்திடுவாயோ?

இந்நொடி எழாமல் நீ
எந்நொடி எழுந்திந்தி
மந்தியைத் துரத்திடுவாயோ?— தமிழ்
மாங்கொல்லை புரந்திடுவாயோ?

இக் காலத் தெழாமல் நீ
ஏக் காலத் தெழுந்திந்தி
முக்காலத் தில்லை என்றுரைப்பாய்— வெற்றி
முழக்குக முழக்குக சிறப்பாய்!

சீர்திருத்தம் 1—6—48

★

பாவேந்தர் பாரதிதாசனின் பிற நூல்கள்

தேனருவி!	(பாடல்கள்) ரூ.	12.90
புகழ் மலர்கள்	,,	4.50
நாள் மலர்கள்	,,	4.50
தமிழுக்கு அமுதென்று பேர்	,,	12.90
ஒரு தாயின் உள்ளம் மகிழ்கிறது	,,	12.90
ஆத்திசூடி	,,	8.25
காதல் பாடல்கள்	,,	10.90
குயில் பாடல்கள்	,,	7.90
இரணியன் அல்லது இணையற்ற வீரன்	(நாடகம்)	7.90
தலைமலை கண்ட தேவர்	,,	4.50
சௌமியன்	,,	4.90
பாட்டுக்கு இலக்கணம்	(கட்டுரை)	5.50
வந்தவர் மொழியா? செந்தமிழ்ச் செல்வமா?	,,	7.90
ஏழைகள் சிரிக்கிறார்கள்	(நகைச்சுவை)	12.90
சிரிக்கும் சிந்தனைகள்	,,	5.90
பாரதிதாசன் பேசுகிறார்	(சொற்பொழிவுகள்)	8.50
கோயில் இரு கோணங்கள்	(கற்பனை ஓவியம்)	6.50
கேட்டலும் கிளத்தலும்	(கேள்வி-பதில்)	4.50
பாரதிதாசன் கட்டுரைகள்	(மானுடம் போற்று)	19.50

பூம்புகார்
பதிப்பகம்

பாரதிதாசன்

பாரதிதாசன் எதையும் ஆவேசத்தோடும், உணர்ச்சியோடும் பாடுபவர். கவிஞரின் சிந்தனையும் மொழியும் வாழ்க்கையை விரிவாக்குவன. கற்பனையும் யதார்த்தமும் கலையின் தொண்டுக்குப் பகுத்தறிவின் வழிக் கொண்டு வருபவர்.

பாரதி, பாரதிதாசனுக்குப் பழகு தமிழின் பண்பைக் காட்டினார். பாரதிதாசன் பழகு தமிழின் பாட்டில் பாட்டாளிகட்கும் உலக மக்கட்கும் சிந்தனைக் கனலை மூட்டினார். கலையை வாழ்க்கையின் வழிகாட்டியாக்கிய பெருமை புரட்சிக் கவிஞருக்கே உண்டு.

காதல், இயற்கை, சமூகம் பொதுவுடைமை எல்லாமே கவிஞரின் மொழியில் புத்துருக் கொள்கின்றன.

T18
R004